

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/107/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110011329
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3110011329.3

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín v konaní pred senátom zloženým z predsedu senátu JUDr. Mariána Manducha a prísediacich Júlie Spustovej a Heleny Piknovej na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 19.06.2015 takto

r o z h o d o l i :

I. Súd podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

obžalovaných:

1. Z. V., nar. XX.XX.XXXX v H. T., trvale bytom P. č. XX, okres R.,
2. S. E., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom N. č. XX, okres R.,

spod skutku právne posúdeného obžalobou Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Pv 205/2010 ako obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchatelstvom v časti dokonaný, v časti spáchaný v štádiu prípravy podľa § 20 a § 13 odsek 1 Trestného zákona k § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že obžalovaný Z. V. na základe svojich odborných znalostí a za pomoci odbornej literatúry, v presne nezistenom období, niekedy v roku 2009, v mieste svojho bydliska v P., vyrobil najmenej 2.304 ks napodobenín keltských mincí za účelom, aby boli ponúknuté na predaj potenciálnym záujemcom ako pravé mince, ktorých hodnota, keby boli predané ako pravé, by dosiahla hodnotu minimálne 2.615.400,- Eur, pričom z tohto počtu bolo najmenej 1.365 ks mincí patinovaných, ktorých hodnota, keby boli predané ako pravé, by dosiahla hodnotu minimálne 1.762.500,- Eur, pričom výrobu týchto mincí finančne zabezpečil obžalovaný S. E. a za pomoci obžalovaného M. C. časť z takto vyrobených mincí, v presne nezistenom období od roku 2009 do 23.02.2010, predali ako pravé doposiaľ nestotožnenému počtu kupujúcich takým spôsobom, že obžalovaný M. C. prevzal v presne nezistenom období jesene roku 2009 od obžalovaného S. E. nezistený počet takto vyrobených napodobenín keltských mincí, z ktorých 24 ks v presne nezistenom období jesene roku 2009 v Novej Dubnici predal ako pravé P. S. X., nar. XX.XX.XXXX v M. Z., trvale bytom S., D. E., A. č. XXXX/X za sumu 2.400,- Eur, hoci vedel o tom, že nie sú pravé, čím spôsobili P. S. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., D. E., A. č. XXXX/X škodu vo výške 2.400,- Eur, 4 ks v presne nezistenom období augusta 2009 v Trenčianskej Turnej predal ako pravé Z. C., nar. XX.XX.XXXX v R. R., trvale bytom R. R. č. XX za sumu 320,- Eur, hoci vedel o tom, že nie sú pravé, čím mu spôsobil škodu vo výške 320,- Eur, obžalovaní M. C. a Z. V. v období od 08.01.2010 do 24.01.2010 v predajni starožitníctva vo Svinnej č. 190 ponúkli postupne na predaj vyššie uvedené napodobeniny keltských mincí v celkovom počte 54 ks, ktoré deklarovali ako pravé, a za tieto požadovali sumu v celkovej výške 15.000,- Eur, pričom zamestnanec predajne Z. M. mince prevzal a postupne vyplatil obžalovanému M. C. zálohu v celkovej výške 5.000,- Eur, následne poškodený na základe posudku zo spoločnosti Aurea Numismatika s.r.o. Praha zistil, že uvedené mince nie sú originály, ale falzifikáty, čo bolo obžalovaným M. C. a Z. V. oznámené a poškodený preto požadoval vrátenie zálohy, čo obžalovaní odmietli a ďalej požadovali doplatenie sumy 10.000,-

Eur, pričom týmto konaním uviedli poškodenú spoločnosť ROZMARÍN, a.s., IČO: 36004111, so sídlom v Žiline, Bánovská cesta č. 5, do omylu a spôsobili jej celkovú škodu vo výške 5.000,- Eur.

Súd obžalovaných oslobodzuje, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

II. Obžalovaný:

3. M. C., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom Z. č. XX, okres R.,

je v i n n ý , ž e

1. 24 ks napodobenín keltských mincí v presne nezistenom období jesene roku 2009 v Novej Dubnici predal ako pravé P. S. X., nar. XX.XX.XXXX v M. Z., trvale bytom S., D. E., A. č. XXXX/X za sumu 2.400,- Eur, hoci vedel o tom, že nie sú pravé, čím spôsobil P. S. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., D. E., A. č. XXXX/X škodu vo výške 2.400,- Eur,

2. 4 ks napodobenín keltských mincí v presne nezistenom období augusta 2009 v Trenčianskej R. predal ako pravé Z. C., nar. XX.XX.XXXX v R. Turnej, trvale bytom R. R. č. XX za sumu 320,- Eur, hoci vedel o tom, že nie sú pravé, čím mu spôsobil škodu vo výške 320,- Eur,

3. v období od 08.01.2010 do 24.01.2010 v predajni starožitníctva vo Svinnej č. 190 ponúkol postupne na predaj napodobeniny keltských mincí v celkovom počte 54 ks, ktoré deklaroval ako pravé, a za tieto požadoval sumu v celkovej výške 15.000,- Eur, pričom zamestnanec predajne Milan Dávidek mince prevzal a postupne vyplatil obžalovanému M. C. zálohu v celkovej výške 5.000,- Eur, následne poškodený na základe posudku zo spoločnosti Aurea Numismatika s.r.o. Praha zistil, že uvedené mince nie sú originály, ale falzifikáty, čo bolo obžalovanému M. C. oznámené a poškodený preto požadoval vrátenie zálohy, čo obžalovaný odmietol a ďalej požadoval doplatenie sumy 10.000,- Eur, pričom týmto konaním uviedol poškodenú spoločnosť ROZMARÍN, a.s., IČO: 36004111, so sídlom v Žiline, Bánovská cesta č. 5, do omylu a spôsobil jej celkovú škodu vo výške 5.000,- Eur.

4. v presne nezistenom období začiatkom roku 2010 obžalovaný M. C. v Trenčianskych Bohuslaviciach uviedol do omylu R. Z., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. K., K. č. XXX, tým, že mu ako pravé predal 26 kusov keltských mincí za sumu 970,- Eur, hoci vedel o tom, že sa nejedná o pravé mince ale ide o repliky, čím spôsobil poškodenému R. Z., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. K., K. č. XXX škodu v celkovej výške 970,- Eur,

t e d a

v bodoch 1. až 4. rozsudku

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

T ý m s p á c h a l

v bodoch 1. až 4. rozsudku

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona podľa zásady uvedenej v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona, pretože pokladá úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) rokov a 4 (štyroch) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2T 3/2012 zo dňa 23.01.2014, právoplatný 29.01.2015 na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaný M. C. je povinný uhradiť poškodenej spoločnosti ROZMARÍN, a.s., IČO: 36004111, so sídlom v Žiline, Bánovská cesta č. 5, škodu vo výške 5.000,- Eur a poškodenému P. S. X., nar. XX.XX.XXXX v M. Z., trvale bytom S., D. E., A. č. XXXX/X škodu vo výške 2.360,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť ROZMARÍN, a.s., IČO: 36004111, so sídlom v Žiline, Bánovská cesta č. 5, so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

III. Obžalovaný:

2. S. E., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom N. č. XX, okres R.,

je v i n n ý , ž e

napriek tomu, že nie je držiteľom zbrojného preukazu, od presne nezistenej doby do dňa 23.02.2010, na adrese svojho trvalého bydliska - v rodinnom dome č. XX v obci N., držal 1 ks samonabíjacej pištole nemeckej výroby, zn. Walther Mod 4 1910, kal 7,65 Browning, výr. č. 152391, označená nemeckými skúšobnými značkami, so zásobníkom, v ktorom sa nachádzalo 7 ks nábojov kalibru 7,65 Browning, slovenskej výroby, zn. CgT, teda v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení, zbraň kategórie B, 55 ks nábojov kal. 7,65 Browning (50 ks českej výroby, zn. S&B, 5 ks slovenskej výroby zn. CgT), teda v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení, strelivo, 1 ks náboj kalibru 7,62x25, slovenskej výroby, s dnovým značením aym, laborovaný celoplášťovou pribojnou strelou, teda v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení, zakázané strelivo, 16 ks nábojov kal. 9 mm Makarov, nemeckej výroby, s dnovým značením 04, ktoré sú laborované celoplášťovými pribojnými strelami, teda v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení, zakázané strelivo, 9 ks nábojov kalibru 22 Short, českej výroby, zn. BS, teda v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení, strelivo, 1 ks podomácky vyrobenej jednovýstrelovej krátkej zbrane, kal. 22 Long Rifle, bez výrobného čísla a označenia skúšobnými značkami, teda v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení, zbraň kategórie A,

t e d a

držal strelivo a strelnú zbraň bez povolenia.

T ý m s p á c h a l

prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno j) Trestného zákona, k § 37 písmeno h) Trestného zákona a v spojení s § 41 odsek 2 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon tohto trestu sa podmienienečne odkladá.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu probačného dohľadu 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona k trestu prepadnutia veci a to: 1 ks samonabíjacej pištole nemeckej výroby, zn. Walther Mod 4 1910, kal 7,65 Browning, vyr. č. 152391, označená nemeckými skúšobnými značkami, so zásobníkom, 7 ks nábojov kalibru 7,65 Browning, slovenskej výroby, zn. CgT, 55 ks nábojov kal. 7,65 Browning (50 ks českej výroby, zn. S&B, 5 ks slovenskej výroby zn. CgT), 1 ks náboj kalibru 7,62x25, slovenskej výroby, s dnovým značením aym, laborovaný celoplašťovou pribojnou strelou, 16 ks nábojov kal. 9 mm Makarov, nemeckej výroby, s dnovým značením 04, ktoré sú laborované celoplašťovými pribojnými strelami, 9 ks nábojov kalibru 22 Short, českej výroby, zn. BS a 1 ks podomácky vyrobenej jednovstrelovej krátkej zbrane, kal. 22 Long Rifle, bez výrobného čísla a označenia skúšobnými značkami.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovaným kladené za vinu spáchanie vyššie uvedených skutkov vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh prokurátora výsluchom obžalovaných Z. V., S. E., M. C., výsluchom svedkov A. E., P. S. X., Z. M., S. T. U., A. D., Q. U., R. D., Z. X., Z. D., P. N., R. Z., G. S., prečítaním zápisníc o výpovediach obžalovaného S. E. z prípravného konania, svedkov z prípravného konania Q. U., Z. C., prečítaním znaleckého posudku z odboru Optika znalca P. A. Hučka č. 03/14/2013, znaleckých posudkov KEU PZ z odboru Kriminalistiky a prečítaním listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Na návrh obžalovaných bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom svedkov Z. C., Z. S., B. Q., S. E. st., T. E., Z. E., N. K., E. E., výsluchom znalca Z. F. E. a napokon prečítaním listinných dôkazov. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Z. V. na hlavnom pojednávaní ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol, že v polovici roku 2009 ho pri prehľadávaní internetových stránok napadla myšlienka na výrobu a predaj replík starých mincí. Preto to vyskúšal a javilo sa mu to byť priaznivé. Vedel ich vyrobiť, a preto plánoval do budúcnosti zriadiť internetové stránky, pričom by takýmto spôsobom dopĺňal produkciu mincí z iných štátov, aby boli dostupné pri širokú verejnosť, ale aj pre odborníkov. Vyrobil niekoľko razníc, niektoré boli menej zdarilé, niektoré sa podarili viac, išlo o približné vyobrazenie tvaru mincí, ako vypadali v určitom období. Presnosť a nezameniteľnosť vyplýva z ikonografie, pričom nikto nekúpi mincu, pokiaľ si neurobí porovnávaciu vzorku. V takom prípade musia sedieť určité parametre. V jeho prípade nemalo ísť o úplné napodobeniny mincí, to ani spôsobom ani technológiou, ktorú použil, urobiť nešlo. Podarili sa aj nepodarky. Pri razení mincí mu pomáhal aj M. C.. Na niektorých minciach nesesedela váha, minca aj pri razení odletela, pričom ich razili ručne. M. C. si niektoré z nich aj zobral. V tom čase mal M. C. rôzne obchodné aktivity. Neskôr mu povedal, že s niektorými ľuďmi, ktorým predal mince, má problém. Koncom januára 2010 s ním z obavy o jeho život išiel na rokovanie o nejakých minciach, ale nedohodli sa na vrátení peňazí ani mincí. Do celej veci vstúpil, až keď bola nejaká vec zrealizovaná. M. C. sa často zúčastňoval na burzách, aj mu ponúkal mince, napr. z Českej republiky, teda obchodoval s nimi bežne. Nevedel v tom čase presne, o ktoré mince sa jedná. V K. nebol rokovať o minciach, len ho tam vysadil, i keď raz v tom obchode s ním bol, ale z dôvodu ponuky na predaj nejakých vecí sakrálného charakteru, ktoré E. podľa inzerátu vykupoval, avšak o tieto nemal záujem. E. mu tiež predal aj nejaké zlomkové striebro na mince, pričom mu sám povedal, že tieto vyrába. M. C. si od neho, resp. z priestorov, kde mince vyrábal, mohol mince kedykoľvek zobrať. Od začiatku vedel, že vyrába mince, nemohol to prehliadnuť. Vyrobené mince chcel predávať ako zberateľský artikel. V tom čase si zisťoval od firiem, či vedia zabezpečiť vytvorenie internetového obchodu. Navštívil nejakú predajňu o počte 3 zamestnancov v Novom Meste nad Váhom, možno aj v Trenčíne, pričom vtedy mohol mať do 3.000 kusov mincí. M. C. ho v podstate do všetkého zatiahol. Pokiaľ ide o S. E., tento od neho mince kupoval, aby tak zabezpečoval jeho výrobu, lebo za získané peniaze naopak on kupoval materiál. Nefinancoval ho, len

si mince od neho kupoval, ale nepredával nikomu žiaden kus. Tieto mince boli aj zaistené pri domovej prehliadke, pričom si od neho kúpil mince v počte cez 2.000 kusov. Taktiež S. E. chcel, aby sa rozbehla tá internetová stránka. Mal záujem ich neskôr odpredávať, tlačil na neho, aby ich začali predávať. Hneď od začiatku razby vedel o razení mincí. Na začiatku ich nepotreboval signovať, že nie sú pravé, pričom až následne sa rozhodli, že sa budú signovať. Išlo by len čisto o výrobnú značku. Až po prevalení veci zistil, že je viacero poškodených. Vyrobené mince nemal úmysel predávať ako pravé. Dodal, že numizmatici sa poznajú, a preto je nereálne, aby sa predalo väčšie množstvo mincí, pretože by o tom hneď všetci vedeli. Jeho mince by museli spĺňať úplne iné kritériá. Pred výrobou mincí sa venoval oprave áut, ale tento biznis začal neskôr upadať. Zaujímal sa aj o spoluprácu so spoločnosťou z Českej republiky, ktorá mince vyrábala. Komunikoval s jej zamestnancami, o výrobu sa nezaujímal, ani by mu zrejme neposkytli žiadne údaje z dôvodu ich výrobného know-how.

Obžalovaný S. E. na hlavnom pojednávaní ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I., II. a III. vypovedal, že nespáchal žiadnu trestnú činnosť. Mince vyrábala Z. V. ako repliky, pričom on sám do toho dal nejaké finančné prostriedky. Chceli si založiť internetový obchod. Nejaké mince sa vyrobili, niektoré aj odkúpil, aby tak čiastočne financoval ich výrobu, na ktorú bolo potrebné striebro. Potom sa to malo nejakým spôsobom odrátať. Internetový obchod mal na starosti Z. V.. V tom čase sa v tomto smere aj z jeho strany niečo robilo. Predaj replík je normálny v celej Európe a obaja chceli preraziť na trh. Z. V. sa mu aj zmienil, že mu nejaké mince zmizli. Potom si ich začal rátať. Pokiaľ ide o skutok v bode 3. obžaloby, tak vedel, že sú to zbrane jeho otca - S. E. st. Myslel si však, že sú to atrapy, zberateľské kusy. Bol vtedy malý chlapec. Z dôvodu odstránenia rozporov vo výpovedi obžalovaného z hlavného pojednávania a z prípravného konania bola prečítaná jeho skoršia výpoveď z prípravného konania. V nej uviedol, že pri domovej prehliadke dobrovoľne vydal nejaké zbrane a náboje, pričom malokalibrovú pištoľ dostal pred 6 rokmi od suseda S., ktorý už ale zomrel. Túto pištoľ mu dal zadarmo, raz z nej dokonca strieľal v poli za dedinou, dal mu k nej aj náboje a túto pištoľ mal uloženú v zamknutej skrini vo svojej izbe v rodinnom dome v obci M.. Tento sused mu dal aj cvičné náboje, ostatné strelivo kúpil na burze, ale doklady o tom nemá. Nevedel uviesť meno predávajúceho. Vedel, že išlo o funkčné zbrane i muníciu, pričom nie je a nebol držiteľom zbrojného preukazu a ani nemá povolenie na ich držbu. Po celú dobu ich mal zamknuté v skrini. K spáchaniu skutku sa priznal. Uvedený rozpor na hlavnom pojednávaní obžalovaný S. E. vysvetlil tak, že to zobral na seba, lebo jeho otec je prísny človek. Vedel, že tá domová prehliadka bola robená kvôli nemu, bál sa. V tom čase nebyval v rodinnom dome rodičov, ale v prenajatom dome v obci M.. V tom období neobýval izbu, kde sa našli zbrane i strelivo. Presne v prípravnom konaní opísal tieto skutočnosti, lebo vedel, ako si tie zbrane a muníciu jeho otec zabezpečil. Bál sa, že ho od cudzí, že už nebude jeho syn. Zobral to na seba. Spomenul si na to, že ešte ako chlapec vedel, že tam mal nejaké atrapy. On k nim nemal prístup, pretože to bola izba, ktorá bola rozbúraná, nikto do nej nechodil a nevyužívala sa. O domovej prehliadke sa dozvedel od matky. Keď prišiel na miesto, domová prehliadka ešte prebiehala. Príkaz na jej vykonanie bol vydaný na meno otca. Policajti sa ho pýtali, kde býva. Po nájdení mincí tieto policajti vyložili, odfotili, spočítali ich a dali ich na plachtu.

Obžalovaný M. C. na hlavnom pojednávaní ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol, že videl Z. V., ako vyrába nejaké mince. Nejakú dobu mu aj pomáhal, mince aj sám razil, pričom nejaké si zobral, a to tie, ktoré boli buď navyše alebo boli poškodené, a potom ich sám predal. Možno si aj nejakú mincu od neho kúpil. S Z. V. sa pozná od svojich XX. rokov. Nevedel, koľko mincí sa vyrobilo, nevedel o tom, že si on sám nejaké zobral. Zobral si pri tom tie, ktoré boli poškodené. Z. V. mince vyrábala z dôvodu, aby si otvoril obchod na predaj replík mincí. Pokiaľ ide o M., tak za ním bol z dôvodu ponuky mincí viackrát, pričom mu nosil aj iné veci. Predával mu aj strieborné tácky. M. poznal dlhšie. Raz sa ho opýtal len tak, či nechce mince, potom mu ich doniesol, on si ich zobral. Do Svinnej za ním chodil tak, že ho zviezol Z. V., keď išiel brať nejaké diely napr. do Bánoviec nad Bebravou. Potom ho bral aj nazad a takto cestovali autom. Mince mal počas cestovania vtedy vo vrecku. Už na súde uviedol iné skutočnosti, než boli tie, ktoré uviedol u vyšetrovateľa, pričom policajti na neho tlačili, otravovali ho, robili na neho nátlak. Peniaze, ktoré utŕžil za predaj mincí, si nechal pre seba. Z. V. bol s ním vo Svinnej len raz, keď predával tie strieborné tácky či príbory, mohol to byť január 2010. Vo vnútri predajne bol vtedy sám a jednal s M.. E. pri tom nebol. Z. V. sa dozvedel o tom, že vzal nejaké mince, až vtedy, keď sa mu E. vyhrážal. S. E. pozná od malička. Nevedel, či S. E. mal vedomosť o predaji mincí, pričom spolu s Z. V. si chceli otvoriť internetový obchod či múzeum. Z. V. tiež vozil mince, ktoré pre neho kupoval vo svete, pretože ich zbieral.

Svedok A. E. na hlavnom pojednávaní potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Som majiteľom a konateľom Stredoslovenské kameňolomy,

a.s.. Mám prítom predajňu starožitností vo Svinnej. Niekedy asi pred pol rokom, presný čas si nepamätám, bol v mojej predajni vo Svinnej p. Z. V., kde kúpil v predajni strieborné mince. Niekedy v januári roku 2010, presný dátum uviesť neviem, prišli do mojej predajne vo Svinnej p. Z. V. a M. C., kde nám do predajne ponúkli na predaj antické mince v počte 15 alebo 18 kusov a ešte strieborné predmety. K týmto minciam mne predložili aj rôzne katalógy o týchto minciach, kde boli aj uvedené sumy, za aké sa tieto mince predávajú. Pán C. a Z. V. sa medzi sebou dohadovali, pričom následne p. C. povedal, že tieto mince mne predajú za 5.000,- Eur. Ja som sa ho hneď ich spýtal, prečo mi to ponúkajú za takú nízku cenu, keď by za to v aukčných sieňach dostali omnoho vyššiu sumu. Pán C. na to povedal, že nutne potrebuje peniaze, nakoľko potrebuje vyplatiť kúrenárov, ktorí mu robia kúrenie v dome. Obidvaja V. aj C. mne tvrdili, že tieto mince, čo ponúkajú, sú pravé a že pani E. z Bratislavy tak isto od nich zobrala mince a na ne doslova povedala, že neviete, čo máte. Pán C. ďalej pri týchto minciach uviedol, že ich má od svojho deda. Vzhľadom na uvedenú situáciu som sa rozhodol, že tieto mince od nich odkúpim, ale v ten deň som im vyplatil len zálohu vo výške 1.000,- Eur. Zvyšná suma vo výške 4.000,- Eur bola vyplatená na druhý deň v predajni pánovi C., pričom p. V. ho čakal v aute pred predajňou. O tomto predaji týchto mincí bolo spísané vyhlásenie, že tieto mince sú pravé, pričom toto vyhlásenie podpísal p. C.. Myslím si, že asi hneď na druhý deň po predaji týchto mincí prišiel do predajne opäť p. C., pričom p. V. ho čakal vonku v aute, kde p. C. ponúkol ďalších 40 alebo 50 antických mincí a za tieto požadoval vyplatiť 10.000,- Eur. Ja som mu na to povedal, že nemôžem mu takto hneď vyplatiť 10.000,- Eur, keď ešte ani tie predchádzajúce mince nemám overené, či sú pravé. On mi na to povedal, že keď chcem, môžem si aj tieto ďalšie mince dať overiť, na čo ich hneď aj nechal v predajni s tým, že na druhý deň si potom príde pre peniaze. Môj kamarát zlatník mi pri týchto minciach odporučil, aby som sa obrátil na p. C. z R. R., že ten tieto mince pozná. Preto sa za týmto p. C. vybral môj zamestnanec z predajne p. Z. M., ktorý bol prítomný aj pri prvom predaji mincí od p. C. a V.. Pán C. na tieto mince uviedol, že takýchto videl veľa, pričom vždy sa jednalo o falzifikáty. Následne pri telefonickom rozhovore pána Z. M. s p. C. pán C. povedal, že chce peniaze za tie mince, ale p. M. mu povedal, že zatiaľ mu nemôže nič vyplatiť, nakoľko nemá ešte overenú pravosť jeho mincí. Pán C. pozval za týmto účelom pána M. na benzínovú pumpu, presné miesto uviesť neviem, kde keď p. M. prišiel, ho čakal p. C., p. V. a p. C.. Keď sa začali baviť o týchto minciach, tak C. povedal, že tieto mince sú pravé, pričom ešte predtým nám povedal, že sú to falzifikáty. Tieto všetky skutočnosti viem od svojho zamestnanca p. M., ktorý sa osobne zúčastnil na tomto stretnutí. Keďže stále sme nemali zistenú stopercentne pravosť týchto mincí, zistil som si numizmatickú spoločnosť v Prahe, ktorá robí súdno-znalecké posudky na mince. Za týmto účelom som tam aj ja osobne prišiel spolu s mincami, ktoré som odkúpil od p. C., p. V., kde mi vyhotovili posudok na tieto mince, v ktorom bolo uvedené, že mince sú falzifikáty. Keďže p. C. sa stále dožadoval peňazí za zvyšné mince, tak Z. M. mu povedal, že mince sú falošné, a že nech si príde mince zobrať naspäť a nám nech vráti tých 5.000,- Eur. Následne, keď prišiel do predajne v Svinnej p. C., ja som mu ponúkol dlžobný úpis, nakoľko sa p. C. vyjadril, že nemá peniaze. Ja som mu navrhol, aby splácal po 10,- Eur mesačne, na čo C. povedal, že on by s tým aj súhlasil, ale musí sa o tom poradiť s Z. V.. Ďalej som sa ho spýtal na skutočnosť, že prečo môjmu zamestnancovi Z. M. posielal SMS-ky v znení, že aby sme im vyplatili 10.000,- Eur, inak že nás dajú zavrieť a že mince sme my vymenili. Pán C. na to povedal, že on tieto SMS-ky nepísal, ale že ich písal z jeho telefónu p. V.. Ďalej pri dlžobnom úpise uviedol, že on tento dlžobný úpis sám podpísať nemôže, lebo všetky peniaze mu berie Z. V.. Ja som mu preto navrhol, aby tento dlžobný úpis podpísali obidvaja. Pán C. na to povedal, že sa musí ešte o tom dohodnúť s p. V.. Potom volal Z. M. pán C. s tým, aby sme sa opäť stretli na mieste, ktoré určí on, pričom v telefóne bol počuť ďalší hlas, ktorý hovoril doslova že „prídite sem, podpíšeme dlžobný úpis, my pôjdeme domov a vy pôjdete do nemocnice“. Kto toto povedal, to uviesť neviem, ale nemyslím si, že sa jednalo o p. C. alebo p. V.. Ja som to všetko počul preto, lebo Z. M. zapol na telefóne hlasný odposluch. Po tejto vyhrážke som hovor zrušil. Následne krátko na to volal mne Z. V., kde mi navrhol, aby som prišiel za ním, že sa porozprávame ako chlap s chlapom. Ja som po týchto vyhrážkach uvedené odmietol s tým, že som mu ďalej uviedol, že má ponuku na splácanie po 10,- Eur mesačne a že ďalej sa budeme rozprávať iba na polícii.“

Svedok P. S. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Asi na jeseň roku 2009 mi zatelefonoval môj známy A. D., že sa má stretnúť s nejakým človekom, meno nepovedal, ktorý ponúka a má na predaj nejaké keltské mince a či nemám záujem. Následne sme sa stretli v Novej Dubnici s A. a daným človekom, ktorý sa predstavil ako M., priezvisko nepovedal. Tento M. mi ukázal 24 ks keltských mincí a povedal, že sú na predaj, chce ich predať len v celku a cena by bola dohromady 2.400,- Eur, t.j. 100,- Eur za kus. Povedal, že sú to pravé mince, dokonca povedal, že ich vlastnoručne

našiel a vykopal. Kde však neuviedol. Ja som ich zbežne pozrel na mieste a na prvý pohľad sa mi zdali v poriadku. Nakoľko som nemal čas ich dlhšie skúmať, zdali sa byť v poriadku a na mieste som ich od M. kúpil bez potvrdenia. Opakujem, že som ich kupoval s vedomím, že sa jedná o pravé mince. Toto mi povedal aj M.. Na druhý deň som si tieto mince podrobnejšie preskúmal a prišiel som k záveru, že s najväčšou pravdepodobnosťou sa jedná o falzifikáty v prípade v každej mince. Preto som telefonoval M.. Ja som mu povedal, že mi predal falošné mince a z tohto dôvodu ich nechcem a žiadal som ho aby mi vrátil peniaze, s tým, že ja mu vrátim mince. On však tvrdil, že garantuje ich pravosť, lebo ich sám našiel. Po ďalšej vzájomnej dohode, ma dvakrát v Púchove navštívil tento M., o ktorom som sa neskôr dozvedel, že sa volá C. od svojho známeho R. Z., a namiesto tých falzifikátov mi opätovne ponúkol iné falzá, avšak on sám ich prezentoval ako pravé. Medzi inými tam bola aj keltská minca typu Biatec. Tieto som však odmietol. To, že sa jednalo o falzá môžem potvrdiť, nakoľko pôsobím ako znalec v odbore numizmatika (evidenčné číslo znalca 912573). Svoju domnienku, že sa jedná o falzá som si potvrdil mailovou komunikáciou s poprednou európskou kapacitou v uvedenej oblasti pánom F. z Mníchova.“

Svedok R. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Z obvinených poznám len meno M. C., ja ho však poznám ako C.. Neviem, akým spôsobom sa na mňa nakontaktoval, odkiaľ zohnal na mňa telefónne číslo, ale asi niekedy začiatkom roku 2010, neviem to presne, mi zatelefonoval a povedal mi, že má na predaj nejaké mince, pretože vedel, že ja zbieram mince. Stretnutie sme si dohodli na benzínovej pumpe pri R. C., kde sme sa stretli celkovo asi 3 krát, a to v priebehu asi 3 týždňov. Prvý krát mi ukázal len asi 2-3 mince, pričom tvrdil, že ich má zo svojej zbierky, jednalo sa o keltské mince norického typu. Presne si nepamätám, koľko mincí ukazoval druhýkrát, avšak pri treťom stretnutí sme sa dohodli na tom, a celkovo som si od neho kúpil 26 ks mincí, ktoré mi predával ako pravé. Za týchto 26 ks mincí som mu zaplatil 970,- Eur. Tieto mince mi predával ako pravé. Povedal mi, že ich má zo zbierky, že kedysi chodil ich hľadať a niečo našiel. Viac som sa ho nepýtal. Pri prvom stretnutí bol M. sám, pri ďalších dvoch stretnutiach ho doviezla nejaká osoba, nejaký muž. Ja som si sadol k nim do auta, pričom prvýkrát to bolo asi zn. BMW čiernej farby. Druhý krát to bolo vozidlo AUDI asi triedy 6, combi, tmavošedej farby. Ten muž, ktorý bol s M. ako vodič, mohol byť vo veku cca 25 rokov, bol silnejšej postavy, pôsobil na mňa postavou dojmom vyhadzovača, vlasy nakrátko ostrihané, farbu vlasov si nepamätám. Tento muž sedel na mieste vodiča, M. sedel na mieste spolujazdca vpredu a ja som si sadol k nim dozadu. C. mi podal mince, tieto som si prehládol a dohodli sme sa na cene. Môžem ešte uviesť, že v priebehu, ako som mince kúpil, som sa telefonicky rozprával s pánom X., ktorý je znalcom v odbore numizmatika, a pýtal som sa ho, čo na to povie, čo si myslí, či mince sú pravé. On mi na to povedal, že podľa jeho názoru sú mince pravé, že aj on si ich kúpil. Podľa mňa naozaj mince vyzerali ako pravé, nepochyboval som o tom, nenapadlo ma, že by mohli byť falošné. V tomto období som aj na burze starožitností v Trenčíne Pod Sokolicami videl, že tam nejakí ľudia ponúkali na stole takéto typ mincí, mali napr. 3 kusy a 1 kus ponúkali za 1.000 Eur. Tak som sa potešil, že som mince výhodne kúpil. K týmto ľuďom môžem uviesť, že to boli traja ľudia oblečení v maskáčoch, ja som ich nepoznal. Neviem, kto to bol. Jeden z nich bol niečo vyšší odo mňa, ja som vysoký 175 cm, skôr športovej postavy, všetci traja boli mladí, podľa mňa do 30 rokov. Opísať ich veľmi neviem, myslím si, že možno by som ich na fotke poznal. Tiež môžem uviesť, že viem o tom, že takéto mince malo kúpených viacero ľudí, neviem však tieto osoby konkretizovať. O tom, že som kúpil falošné mince, teda že som bol podvedený C., som sa dozvedel vtedy, keď som videl medializovanú túto vec v televízii, potom som si to pozeral na internete. Keďže som videl, že C., ktorý mi predal mince, bol zadržaný políciou, tak som ho už nijako nekontaktoval. Toto bol dôvod, prečo som sa nedomáhal vrátenia peňazí.“

Svedok G. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Niekoľko asi v novembri r. 2009, neviem to presne, som bol na burze v Trenčíne na Výstavisku, tam ma zastavil jeden muž, ktorý vybral z vrečka 3 ks mincí, išlo o keltské mince. Tieto mince mi ponúkol, či ich nechcem kúpiť, uviedol, že ich našiel s hľadačkou resp. detektorom kovu. Tento muž mi ponúkol tieto mince ako pravé mince, pričom chcel za 1 kus 80,- Eur, nakoniec sme sa zjednali tak, že som mu zaplatil 50,- Eur za kus a kúpil som všetky tri mince, teda zaplatil som 150,- Eur. Ku keltským minciam môžem uviesť, že tieto zbieram, viem, že ich hodnota na burzách sa pohybuje od 80,- do cca 200,- Eur, niekedy aj 500,- aj 1.000,- Eur, to závisí od ponuky a koľkí záujemcovia licitujú konkrétnu mincu, všetko toto hovorím o origináloch mincí. Takže cena, na ktorej sme sa dohodli, sa mi zdala byť pre mňa výhodná, preto som tie mince kúpil. Toto by urobil každý zberateľ. K mužovi, ktorý mi tieto mince predal, môžem uviesť, že mohol byť vo veku cca podľa mňa 30 rokov, bol trochu nižší ako ja, asi o pol hlavy, ja mám 172 cm. Mal

hnedé vlasy nakrátko ostrihané. Nevieť sa vyjadriť k tomu, či by som tohto človeka na fotke spoznal alebo nie. Po nejakej dobe, myslím, že asi tak v decembri, som tieto tri mince ukázal Z. C. z R. R., ktorý je mojím známym a tiež je numizmatikom. On si tieto mince prezrel a povedal mi, že tieto mince sa mu nezdarujú, nevedel sa vyjadriť k ich pravosti, ani tak, ani tak. Tieto tri mince boli veľmi ošúchané, čiže vyzerali vierohodne. Potom som videl v televízii správy o tom, že boli zadržaní falšovatelia mincí a keďže som si myslel, že aj ja som kúpil falošné mince, tak som od jedu dve z nich zahodil. Jednu som si nechal preto, aby som sa nedal viac napáliť.“

Svedok Q. U. v prípravnom konaní ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Na stretnutí na benzínovej pumpe pri R. R. som bol z toho dôvodu, že ma o to požiadal kamarát Z. M.. Kedy to bolo to neviem. Zavolať sa tam preto, lebo mi volal a povedal, že tam má mať stretnutie s nejakým C., ktorý tam mal prísť s nejakou partiou, že mu tam majú vrátiť okolo 10.000,- eur za nejaké mince. Toto bol dôvod, prečo tam nechcel ísť sám, že bude pravdepodobne preberať väčšie množstvo peňazí. Keď som sa pýtal, prečo títo ľudia neprídu k nemu do firmy, tak mi povedal, že títo ľudia chcú byť na nejakom neutrálnom mieste a že sa chcú stretnúť práve na tejto pumpe. Na stretnutí sme boli my skôr ako títo ľudia, s Z. M. sme ich tam čakali. Na aute prišli traja ľudia, za nami do baru však prišli iba dvaja, jeden ostal buď vonku alebo v aute. Jedného z nich oslovoval M. menom C., druhého si nespomínam, či ho oslovoval. Bol to menší, zavalitejší pán, nakrátko ostrihaný, čierne vlasy, podľa mňa asi cca 40 ročný. Sadli si za nami. Ako prvý začal komunikovať pán, ktorého meno neviem, ten začal hovoriť, že nemá dôvod vrátiť peniaze, lebo že mince ktoré im s C. priniesli predať do obchodu, tak podľa nich sú pravé, takže nemá dôvod mu vracať peniaze. C. tiež k tomu hovoril, že tie mince sú pravé a že tie peniaze mu nevrátia. Povedal, že nie je dôvod na vrátenie peňazí, pretože mince sú pravé. Na to im M. povedal, že mince sú falošné, že im ich preto aj doniesol v kufríku, aby si tam mohli vymeniť tie mince za peniaze a že to uzavru s tým, že obchod sa žiadny nestal. Toto obidvaja odmietli, že to nepripadá do úvahy. Potom sa ich M. spýtal, že ako to chcú vyriešiť, pretože oni s E. si zistili, že mince sú falošné. Na to C. s tým pánom povedali, že nemajú problém ísť na nejaký test do Bratislavy, na test na pravosť tých mincí za pánom U.. M. im na to povedal, že v poriadku, že s tým súhlasí a kedy sa to môže vykonať, aby to bolo čím skôr uzavreté. Na to mu ten nemenovaný čierny pán, povedal, že má nejaký súd v Bratislave a že to môžu spraviť tak, že to vybaví jednou cestou. Tiež povedal, že p. U. je najlepší odborník na pravosť týchto mincí na Slovensku a že on verí iba jemu. M. povedal, že s týmto súhlasí, s tým, že za p. U. pôjdu spolu, pričom nemenovaný čierny pán povedal dátum kedy má súd, tento si ja však nepamätám, vôbec ma to nezaujímalo. Tento pán sa spýtal, či M. tento dátum vyhovuje a M. povedal, že áno, lebo to chce čo najskôr uzavrieť.“

Svedkovi Q. U. bol predložený fotoalbum č. 1 - 6, každý s počtom 6 fotografií, pričom bol vyzvaný, aby si tento prehliadol a vyjadril sa k tomu, či spoznáva niektorú osobu, ako osobu, ktorá bola prítomná na spomínanom stretnutí na benzínovej pumpe pri R. R.. Vyjadrenie svedka : „Vo fotoalbe č. 1 opoznávam osobu na fotografii č. 1 (obžalovaný Z. V.) ako osobu o ktorej som hovoril, že to bol pán, ktorého meno neviem a bol na tomto stretnutí s C.. Vo fotoalbe č. 2 je táto osoba na fotografii č. 6 (obžalovaný Z. V.), jedná sa o tú istú osobu. Vo fotoalbe č. 3 neopoznávam žiadnu osobu, taktiež vo fotoalbe č. 4, 5, 6 nikoho nepoznáam. K osobe, ktorú M. oslovoval ako C. uvádzam, že tento muž bol dosť špinavý, mal špinavé oblečenie, tvár a ruky mal špinavé, vlasy mal rozhádzané zo strany na stranu, celý bol v takom pracovnom oblečení, v monterkách alebo niečo také, celý bol špinavý.“

Svedok Z. C. v prípravnom konaní ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Vykonávam asi od roku 1972 numizmatické aukcie v Trenčíne, som odborník v oblasti numizmatiky. Asi v auguste 2009 sa mi telefonicky ozval p. C. s tým, že mi chce predať keltské mince. Dohodli sme si stretnutie a p. C. prišiel za mnou do R., kde bývam. Ponúkol mi na predaj 4 ks pravých mincí, z ktorých jedna mala stáť 100,- €. P. C. povedal, že mince našiel na Hradisku neďaleko Prahy v ČR. Ja som si dohodol stretnutie s p. E., ktorá je bývalá pracovníčka SAV v Nitre a je najlepšia keltoložka na Slovensku. Bola to moja povinnosť overiť si pravosť mincí pred ich kúpou. Za p. E. sme išli spolu s p. C. a ona ich pravosť nespochybnila. Povedala, že mince pochádzajú od Južných Keltov. Na základe ústneho potvrdenia p. E. som predmetné mince od p. C. kúpil. Dohodli sme sa na sume 80,- € za jednu mincu. Nakoľko mince pochádzali mimo nášho územia ich cena bola adekvátna cene pravých mincí. P. C. ich predával ako pravé a ja som mu uveril, hlavne po konzultácii s p. E.. Následne som na burzách zistil, že mincí rovnakého typu, ktoré som kúpil od p. C. sa tam objavilo v značnom množstve a spochybnil som ich pravosť. Skontaktoval som sa s p. C. asi niekedy v septembri 2009 a žiadal som od neho naspäť peniaze a mince som mu chcel vrátiť, čo sa aj uskutočnilo u mňa doma v R.. Odvtedy sa ma p. C. viackrát snažil telefonicky kontaktovať, ja som však nemal už záujem s ním komunikovať. Chcem uviesť, že asi v januári

2010 za mnou domov, kde bývam, prišiel neznámy pán, vysokej a silnejšej postavy, ktorý chcel potvrdiť pravosť väčšieho množstva keltských mincí. Ja som ich ani z vrecka, v ktorom ich mal nevyťahoval, pretože som bol presvedčený, že sú to mince rovnaké ako som videl na burzách. Povedal som mu, že nechcem s tými mincami mať nič spoločné. Uvedeného pána som o niekoľko dní, pri náhodnom zastavení na čerpacej stanici pri D. videl v spoločnosti p. C. a Z. V.. Opätovne sa vtedy na mňa p. C. obrátil, aby som potvrdil návštevu u p. E., čo som potvrdil a odišiel som. Toto stretnutie bolo náhodné, ja som tam bol natankovať, bol som tam na kávu. V kaviarni sedeli C., V. a ešte jeden pán silnejšej postavy, ktorý neviem kto to bol. Počul som ako sa rozprávajú o týchto Keltských minciach, pretože je to malý priestor a bolo to počuť. Pán C. ma opätovne vyzval, aby som potvrdil tomu cudziemu pánovi, že sme boli spolu u p. E.. Ja som to potvrdil a odišiel som. Pri prvom stretnutí s mne neznámou osobou, ktorá mi ukázala väčšie množstvo keltských mincí, som sa k týmto minciam nechcel vyjadriť, nakoľko som nechcel sa o nich vyjadriť v tom zmysle, že sú falošné. Vedel som už v tom čase však, že na burzách je veľa keltských mincí takého druhu, ktorých je na svete iba niekoľko kusov. Preto sa dalo z toho usúdiť, že sú to nebezpečné falzifikáty. Takže na prvom stretnutí som sa len vyjadril, že som takýchto mincí videl už veľa. Následne na stretnutí s p. V., s p. C. a s p. M. na čerpacej stanici som povedal len pravdivú skutočnosť, že o pravosti týchto mincí sa vyjadrila aj p. E. z H., ktorá je najväčší odborník na keltské mince na Slovensku a ktorá sama povedala, že nie sú falošné. V Trenčíne raz za mesiac, pod Sokolicami je burza, tam sa v podstate stretávame všetci zberatelia. Asi koncom roku 2009, začiatkom roku 2010 ma na tejto burze požiadali o potvrdenie pravosti keltských mincí zberatelia, pretože ma považujú za odborníka v tejto oblasti. Jednalo sa o takéto mince, teda mince, ktoré sú predmetom trestného stíhania, teda mince, ktoré som videl v predloženom fotoalbe. Bol to napr. P. S. X., R. D. z Dubnice vo veku cca 40 rokov, G. S. z S., vo veku cca 50 rokov, na ďalšie mená si nespomínam. Ja som si všetky predložené mince, pričom každý z nich mal asi 2-3 kusy, podrobne prezrel, pričom som posúdil, že nie sú pravé. K minciam môžem uviesť, že boli jedna ako druhá, môžem použiť slovné spojenie, ako by ich jedna mater mala, teda že boli z jedného prameňa, čo bol dôvod môjho presvedčenia, že nie sú pravé.“

Svedok Z. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Pána Z. V. poznám asi od leta roku 2009, kedy bol v predajni pán E. vo Svinnej. Vtedy chcel kúpiť v predajni zlomkové striebro. Ja som mu na to po vedel, že zlomkové striebro nepredávame, ale aby strieborné mince a iné strieborné predmety. Vtedy si od nás kúpil asi 4 ks strieborných mincí v oveľa vyššej hodnote akoby kúpil zlomkové striebro. Odvtedy pán V. nebol v našej predajni až dňa 08.01.2010 prišiel pán V. spolu s pánom C., ktorý mi neskôr predložil svoj občiansky preukaz. Pán C. mi v predajni predložil rôzne strieborné predmety a medzi nimi aj 3 ks keltských mincí. S týmito mincami predložil pán C. aj katalógy o týchto minciach, kde boli tieto mince vyfotené a boli pri nich uvedená aj cena. Pán C. pri týchto 3 ks mincí uviedol, že sú určite pravé a že ich má od svojho deda. Pri tomto ako hovoril o ich pravosti bol aj pán V., ktorý to sám ústne potvrdil, že sú pravé. Pán E., ktorý bol vtedy tiež v predajni povedal, že o ich striebro záujem nemáme, ale že mince ak budú pravé o tie by záujem mal. Dňa 13.01.2010 prišiel do našej predajne pán C. sám a ponúkal nám 17 ks keltských mincí. Ja som mu povedal, že najprv si musíme overiť pravosť týchto mincí a zistiť o aké mince sa jedná. Na to pán C. začal telefonovať s niekým, či môže tieto mince u nás nechať, lebo tieto mince nie sú len jeho. Ten s kým telefonoval mu pravdepodobne uviedol, aby ich u nás nenechával bez toho, aby za ne nebola vyplatená suma vo výške 4.000,- Eur. Pán C. vtedy uviedol, že má doma kurenárov a že mu prasklo kúrenie a že je u nich zima, a preto potrebuje nutne finančnú hotovosť. Keďže sme nemali v predajni ani takú hotovosť, akú požadoval pán C., tak sme si od neho zobrali iba 3 ks keltských mincí, za ktoré som mu vyplatil zálohu vo výške 1.000,- Eur. Ďalej sme sa dohodli, že pán C. príde 14.01.2010 do predajne a ja mu vyplatím zvyšnú sumu, čo sa aj stalo a pán C. si pre hotovosť prišiel sám. Pán C. mi vtedy vydal zvyšných 14 ks keltských mincí. K veci chcem dodať, že vonku na pána C. vždy niekto čakal, buď V. syn alebo ďalšia mne neznáma osoba. Následne dňa XX.XX.XXXX mi pán C. volal, že má pre mňa ešte ďalšie mince. Potom dňa 24.01.2010 prišiel opäť do predajne sám a ponúkol ďalších 36 ks keltských mincí a 1 ks mince, o ktorej sa vyjadril ako o extra minci, ktorá má vysokú hodnotu. Vtedy sa mu za túto jednu mincu vyplatili zálohu vo výške 1.000,- Eur, pričom dňa 25.01.2010 nám nechal v predajni uvedených 36 ks keltských mincí, za ktoré sme mali potom vyplatiť sumu vo výške 10.000,- Eur. Keďže sme už mali dosť mincí, chceli sme si ich dať overiť. Dali sme ich aj pánovi C., o ktorých sa vyjadril, že sú to pravdepodobne falzifikáty. Ja som po tomto rozhovore s pánom C. zavolať pánovi C. a povedal som mu, že ich mince nechcem a nech nám vráti peniaze naspäť. Navrhoval som mu stretnutie, s ktorým pán C. súhlasil. Stretli sme sa ja, pán C., pán V. a ešte môj kamarát Q. U. na čerpacej stanici Agip v R. R.. Tam sme začali rozprávať o týchto minciach, kde pán V. povedal, že on tieto mince naspäť nechce, že chce 10.000,- Eur. Ja som mu na to

povedal, že ja chcem peniaze naspäť a svoje mince, nech si zoberú. Na tejto čerpacej stanici bol aj pán C., ktorého oslovil pán V. s tým, aby potvrdil pravosť mincí. Pán C. na to povedal, že vyzerajú v poriadku a že podľa neho sú pravé, ale že je to iba jeho osobný názor. Chcem zdôrazniť, že pár dní predtým nám pán C. tvrdil presný opak. Keďže sme sa nedohodli, tak sme odišli preč. Dňa 27.01.2010 nám bol na tieto mince vypracovaný znalecký posudok, ktorého záver je, že mince sú falza. Pán C. potom chodil za nami a ponúkal nám miesto peňazí rôzne predmety. My sme sa chceli s ním za každú cenu dohodnúť, aby sme podpísali nejaký dlžobný úpis alebo splátkový kalendár. On by nám aj uvedené podpísal, ale keďže sme vedeli že obchoduje spolu s pánom V., chceli sme, aby na uvedenej zmluve bol podpísaný p. V.. Všetko sa skončilo tak, že dňa 11.02.2010 mi zavolať pán V., kde sa vyjadril, že počul, že nejaký E. chce podpísať dlžobný úpis a že nech príde a on tam podpíše a hneď odtiaľ pôjdeme aj do nemocnice. Na to im pán E., ktorý bol tiež pri tomto hovore prítomný, uviedol, že s ním už komunikovať nebude a jedine, kde sa s ním bude baviť, bude len na polícii.“

Svedok S.. T. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Meno M. C. nepoznám, neviem teda, či som niekedy tohto človeka videl. K osobe menom Z. V. uvádzam, že predpokladám, že viem o koho sa jedná, mne sa predstavoval ako D., alebo možno som zle počul. K osobe S. E. uvádzam, že ja som dosť počul meno E. a to v tej súvislosti, že v priebehu posledných 3 rokov bolo Slovenskému národnému múzeu, archeologickému múzeu v Bratislave ponúkané viackrát rôzne kovové figúrky, ktoré boli prezentované ako archeologické nálezy, pričom údajne práve pán menom E. bol pán, u ktorého viac týchto figúriek skončilo, resp. začalo. Nevie, či sa jedná o obv. menom S. E.. V decembri roku 2009 telefonoval p. V., resp. D. s tým, že on a nejaký jeho priateľ získali nejaké keltské mince od niekoho v okolí v dedine, kto umrel a jeho vdova, že ho poprosila, aby sa spýtal, či tie mince majú nejakú hodnotu. Telefonoval mi s tým, či to viem posúdiť, na čo som mu ja povedal, že ja nie som numizmatik a ja to nemôžem, ale že sa opýtam kolegu - numizmatika, že či by sme sa na to nemohli pozrieť spolu. Pán V., resp. D. prišiel cca v období od 10 do 20 decembra 2009 za mnou do Bratislavy spolu s nejakým pánom a ten podľa všetkého tie mince mal, pretože on ich vyťahoval. Išlo o mladšieho muža cca asi do 30 rokov, bol odo mňa o niečo vyšší, pričom ja som vysoký 170 cm, športovej postavy. Nechceli ísť do múzea, tak sme išli do kaviarne v meste. Vyzeralo to tak ako keby tento p. V., resp. D. bol sprostredkovateľom, ten druhý pán s mincami toho veľa nenahovoril, vlastne celú dobu viac menej mlčal. Ukázali nám zhruba cca 10-15 kusov mincí, ktoré na prvý pohľad vyzerali pravé a ešte mali k tomu taký príbeh, že to majú od vdovy ktorá ich má cca 400 kusov a údajne ich získala, že jej muž bol stavbyvedúci v nejakej firme, ktorá pracovala v Devínskej Novej Vsi ešte niekedy koncom socializmu a vtedy údajne ich tam našli. Tento V., resp. D. povedal, že mu niekto povedal, že sú falošné a teda aby sme sa na ne my pozreli, aby sme ohodnotili či sú falošné alebo nie. V. povedal, že si môžeme s tých mincí akékoľvek vybrať, že nám dôveruje, že sa nestratia a že ich vrátíme s tým, že mu povieme, či sú pravé alebo falošné. Mój kolega si teda vybral 3 mince. Asi cca za jeden mesiac, t.j. v januári 2010 mi kolega povedal, že na 99 percent ich považuje za pravé alebo za geniálne falzum. Dôvodom bolo to, že mince boli zo striebra, ktorého rýdzosť zodpovedá približne rýdzosti striebra, z ktorého sa v tej dobe zvykli raziť t.j. v dobe zhruba pred 2.000 rokmi a zodpovedala aj ich váha. Mne osobne D., resp. V. v priebehu tohto obdobia telefonoval cca trikrát, pričom sa pýtal, čo si ja o minciach myslím. Ja som mu na to konto povedal, že ja to po numizmatickej stránke posúdiť nemôžem, pretože nie som numizmatik, ale po stránke zhotovenia nič sa nestavalo proti tomu, že by mohli byť pravé. Povedal som mu, že ak je to dokonalé falzum, tak toto neodhalíme. Medzi tým, ako sme mince chceli vrátiť sme zistili z médií, že p. V., resp. D. bol políciou zadržaný, pretože v novinách aj v televízii bola jeho fotka. Mince sú teda u nás múzeu v trezore.“

Svedok na hlavnom pojednávaní doplnil, že obžalovaný Z. V. by mohol byť ten V., resp. D., o ktorom vypovedal, ale vtedy bol chudší, mal vlasy a nemal briadku.

Svedok A. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Asi v novembri roku 2009, neviem presne kedy, jeden môj kolega, numizmatik z Bratislavy, Z. M. mi zatelefonoval, že dosal do ponuky väčšie množstvo Keltských mincí. Na inzerát sa mu ozval nejaký človek, ktorý mu ponúkol väčšie množstvo Keltských strieborných mincí. Preto ma požiadal, či mu viem s tým pomôcť, čo sa týka ohodnotenia, identifikácie a či má vôbec zmysel sa tým zapodievať. S p. M. sme sa preto stretli v Trenčíne, kde sa dostavil aj dotýčný muž, ktorý tieto mince ponúkal a predstavil sa len krstným menom M.. Na stretnutí nám M. ukázal 26 kusov keltských mincí strednej veľkosti. Nakoľko nie som odborník na keltské mince, ani ma nikdy nezaujímali, po prezretí mincí a debate s dotýčným som zavolať môjmu

kolegovi P. S. X., o ktorom som vedel, že je zberateľ a zároveň súdny znalec v obore numizmatika, či sa vie prísť na tieto veci pozrieť v priebehu dňa. Dohoda bola taká, že sme sa stretli o 16.00 hod. v Novej Dubnici ale už bez p. M., ten sa medzi tým vrátil do Bratislavy. Pokiaľ viem toto bol jediný kontakt medzi p. M. a M.. Niekoľko M. doviezol na aute, ale nevideli sme kto ani pozn. značku vozidla, už na stretnutí v Maxe, v Trenčíne M. rozprával, že je skúsený dektorista, že akú má klientelu, aké pozná archeologické lokality, či už na Slovensku alebo v Čechách. Podával to pre mňa vo forme „ľudového rozprávača“, avšak takéto prejavy ja beriem ako tzv. obchodný folklór. Na prvom stretnutí v Maxe nám ukázal 26 kusov týchto keltských mincí, tvrdil, že ich chce predať iba v celku, a preto aj tú cenu k tomu prispôbil, t.j. 100,- eur za kus. Vtedy som sa ja k tejto cene absolútne nevedel vyjadriť. Na stretnutí v Novej Dubnici však už ukázal iba 24 kusov, ktoré ponúkol kolegovi X. na predaj, on si ich prezrel a dá sa povedať, že s tou cenou súhlasil. Obchod sa v tom momente zrealizoval. Ako on vtedy určil, o aký typ mincí sa jedná, to si ja už nepamätám, ja som sa zaujímal o to, či M. nemá v ponuke aj zlaté keltské mince, prípadne nejaké rímske mince, on povedal, že ich nemá v ponuke a že keď ich nájde, tak si ich sám pre seba odkladá. Osoby menom Z. V., S. E. nepoznám, ja som ich videl len v televízii vtedy keď boli na polícii zatknutí a bola z toho reportáž v televíznych novinách. Vtedy som sa aj dozvedel o tejto falšovateľskej dielni. Už som povedal, že ja sa nezaobieram keltskými mincami, nie je to moja špecializácia a ani som sa nestretol s tým, že by mi niekto iný ponúkal takéto mince. K veci môžem ďalej uviesť, že p. X. mi asi na druhý deň zavolať, že po podrobnom prezretí mincí zistil, že sa jedná o nové falzifikáty a pýtal sa ma, či sa s týmto M. poznám, či mám na neho kontakt, či viem odkiaľ je. Ja som mu povedal, že som sa s ním tiež stretol prvýkrát v ten deň kedy aj on. Následne sa kolega X. snažil osobne skontaktovať s M.. Tieto pokusy skontaktovať boli v období asi od novembra 2009 asi do polovice februára 2010. Toto viem od p. X.. Ďalej chcem ešte uviesť, že ja som od spomínaného stretnutia s M. sa s ním nestretol, ani nijako inak sme sa nekontaktovali, a to až do 20.2.2010, kedy mi M. poslal cez mobilný telefón správu, v ktorej mi ponúkal vzácny typ bratislavskej keltskej mince, ktorú mi ponúkal ako originál, pričom pri telefonickom rozhovore uviedol, že túto mincu sám našiel. Nie som si istý, ale myslím, že ešte v ten istý deň sme sa spolu stretli a M. mi vtedy ponúkol 4 kusy - rozličné typy strieborných bratislavských keltských mincí s tým, že sú to originály a či má o ne záujem. Chvíľu som uvažoval, že jednu z týchto mincí kúpim ako falošnú mincu, za podstatne nižšiu cenu, t.z. cca 100-200,- eur, avšak M. sa na to ohradil, že mince sú pravé, že to neprichádza do úvahy táto cena.“

Svedok R. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Osobu menom M. C. nepoznám, taktiež meno Z. V. mi nič nehovorí. Čo sa týka osoby menom S. E., tu by som chcel povedať, že priezvisko mi síce nič nehovorí, ale myslím si, že podľa krstného mena je to človek, s ktorým som prišiel do styku na burze starožitností. Kúpil tam odo mňa med, avšak bavili sme sa spolu aj o minciach, pretože ja som numizmatik, nikdy som však od neho žiadne mince nekúpil. Ako som už uviedol, neviem s istotou uviesť, či sa jedná o osobu obv. S. E.. Čo sa týka mincí k tomuto môžem uviesť, že neviem presne kedy to bolo, pravdepodobne niekedy pred Vianocami roku 2009, sa pri mojom stole na burze starožitností zastavil človek, ktorého nepoznám, ale na burze ho vídavam. Tento človek mi ponúkol zo svojho albumu mince na predaj, lepšie povedané ja som si prezeral jeho album, pričom neviem uviesť koľko mincí tam bolo spolu a vybral som si z neho 2 ks mincí. Jednalo sa podľa mňa o keltské mince, tu môžem uviesť, že keď som videl v televízii reláciu o tom, že boli zadržaní páchatelia, ktorí sú obvinení v tejto veci a ukazovali tam zadržané mince, tak som si mince, ktoré som ja vymenil, podrobne prezrel a zistil som, že sa jedná o také isté mince, ako boli zadržané políciou. K minciam chcem uviesť, že som si vybral 2 ks mincí a dohodli sme sa takým spôsobom, že za tieto dve mince som ja dal predávajúcemu jednu svoju stredovekú mincu, teda išlo o výmenu. Ja som tieto dve mince vymenil preto, že som si myslel, že sú pravé a myslel som si, že je to výborný obchod. Otázkou pravosti mincí sme však s predávajúcim neriešili. To znamená, že on mi nehovoril nič o ich pravosti a ja som sa na to nepýtal. Pravosť mincí som bral ako samozrejmosť. Keď som si však doma podrobne mince pod lupou prezrel, tak som začal pochybovať o ich pravosti. Vzhľadom však k tomu, že tá výmena nebola pre mňa finančne tragická, tak som to nechal tak.“

Svedok Z. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Firma COMETC, s.r.o. sa zaoberá predajom výpočtovej techniky, jej servisom a službami v súvislosti s ňou. Ja som vo firme zamestnaný. Prevádzka firmy je na ul. Hviezdoslavova 19 v Novom Meste nad Váhom, čo sú priestory bývalého obchodného domu Váh. Sídlo firmy je síce zapísané na ul. Československej armády, toto je však iba oficiálne sídlo. Ja som vo firme predajca na predajni, ktorá komunikuje so zákazníkmi,

druhým predajcom je Z. D.. Ja pracujem vo firme ako predajca asi od septembra r. 2009. Na predajni sme teda výlučne my dvaja. Čo sa týka zriadenia webovej stránky, prípadne internetového obchodu, naša firma poskytuje také služby. Systém je taký, že je potrebné na základe požiadaviek zákazníka vypísať formulár, v ktorom je uvedené, aké má zákazník predstavy, čo vlastne chce, prípadne nám dá nejaké predlohy, svoje produkty. Následne toto poskytneme inej firme, ktorá vystupuje vlastne ako náš subdodávateľ. Táto firma potom spraví nejaké tri návrhy, pošle nám, ich, my musíme potom komunikovať so zákazníkom - či mu to vyhovuje, príp. čo chce zmeniť atď. Teda s týmto zákazníkom musíme byť stále v kontakte. S touto firmou sme začali spolupracovať asi od leta minulého roku, t.j. 2009, pričom odvtedy sme dali takto vypracovať si tri návrhy, avšak ani v jednom prípade nedošlo k realizácii tej stránky. Čo sa týka jesene r. 2009 až do februára r. 2010 v tomto období sa na takéto služby u nás informovalo len pár ľudí a všetkých ich poznám osobne. Teda v žiadnom prípade to nebol nikto z obvinených. Určite sa na takúto možnosť u mňa nikto ani len neinformoval. Druhým človekom, ktorý by mohol jednať so zákazníkom v tejto súvislosti, je len Z. D..“

Svedok na hlavnom pojednávaní v rozpore s vyššie uvedenou výpoveďou z prípravného konania doplnil, že si spomína, že niekto riešil webovú stránku ohľadne mincí.

Svedok Z. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Osoby obvinených nepoznám, neviem o koho sa jedná, tieto mená mi nič nehovoria. Firma COMTEC, s.r.o. má sídlo v Novom Meste nad Váhom, na ul. Československej armády č. 65/2. Pobočka sídli na ul. Hviezdoslavovej č. 19 v N. Meste n./V., čo kedysi bol obchodný dom Váh. Pobočka je predajňa, ktorú navštevujú zákazníci. Na predajni robím iba ja a môj kolega Z. X.. Firma má aj ďalšie priestory, ale tie sú vzađu, tam ľudia nevstupujú. Tieto priestory slúžia ako servis - opravujú sa tam počítače, ďalej slúžia ako sklad tovaru a kancelárie. Firma sa zaoberá hlavne predajom a servisom výpočtovej techniky. Pokiaľ sa mám vyjadriť k poskytovaniu služieb v oblasti zriaďovania webových, internetových stránok, zriadenia internetového obchodu, tak k tomuto môžem uviesť, že toto je skôr bočná činnosť firmy. Keď sa niekto na takéto služby spýta, tak ich poskytujeme. Hlavnou činnosťou firmy je však predaj a servis výpočtovej techniky. V období od jesene r. 2009 do konca februára r. 2010 sa na takéto služby informovali u nás záujemcovia, ale boli to všetko zmluvní zákazníci. Teda zákazníci, ktorí majú s nami uzatvorenú dlhodobú zmluvu na poskytovanie servisu. Išlo o oblasť výroby kuchynských liniek. Ani neviem, či bola zrealizovaná konečná ponuka. Vylučujem, že by sa niekto v tomto období informoval na takéto služby konkrétne v súvislosti s historickými mincami. Tak isto môžem uviesť, že sa o takéto služby u nás neinformoval nikto iný okrem spomínaných zmluvných zákazníkov. Toto by som si určite pamätal. Nejde o bežnú službu.“

Svedok P. N. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Osoby obvinených nepoznám a mená mi nič nehovoria. Pracujem v spoločnosti COMTEC, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom na zmluvu ako predajca - obchodník, som živnostník. V spoločnosti nie som v pracovnom pomere. Asi od decembra 2009 pôsobím v Trenčíne, teda mám na starosti oblasť Trenčína. Taktiež som však pôsobil niekedy v tomto období niekedy aj v predajni v Novom Meste nad Váhom. Tam som bol na predajni a obsluhoval zákazníkov ako predajca. Asi do polovice decembra roku 2009 som pôsobil na predajni v podstate celú pracovnú dobu. Od tej doby som tam už nebol stále, ale len keď to bolo potrebné, napr. keď niekto čerpal dovolenku, bol na obede, na služobnej ceste, keď niekto vypadol, resp. bolo veľa zákazníkov a nestíhali. V týchto prípadoch som komunikoval so zákazníkmi, vybavoval ich. Vieme poradiť, čo sa týka internetových stránok, máme na to externú firmu, ktorá tieto stránky vyrába. Z nás, čo sme na predajni, nikto na to nemá čas, my oficiálne takéto stránky neprogramujeme. Asi sa niekto z klientov zaujímal v tomto období o možnosť zriadenia webovej stránky alebo internetového obchodu, ja neviem určite, chodia tam ľudia za účelom zriaďovania domén, programovania webových stránok. Túto predajňu navštevuje možno 100 ľudí denne, o takéto služby sa zaujíma cca 1-2% ľudí. Konkrétne si nepamätám, či tam niekto v tom období bol za týmto účelom.“

Svedok Z. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Z. V. ja poznám z dediny, z P., v ktorej obidvaja bývame a kamarátim sa s jeho synom. S. E. poznám tak isto už niekoľko rokov, kamarátili sme sa spolu. M. C. tak isto poznám dlhšiu dobu, ale nie sme žiadni blízki priatelia. K veci môžem uviesť, že asi tak trištvrte roka dozadu som bol v dome u V., pretože som bol za Z. V. mladším, ktorý je synom obvineného, a to z toho dôvodu, že mi opravoval počítač. Vtedy mi Z. V. starší ukázal mince, ku ktorým mi povedal, že ich sám vyrába ako napodobeniny pravých mincí. Tieto mince

sa mi páčili, a preto som sa ho opýtal, že či mi môže nejaké predať. Tak sme sa dohodli a kúpil som si od neho 3 ks mincí, a to za cenu 20,- Eur za kus, pôvodne som si ich kúpil za tým účelom, že si ich zavesím na krk ako prívesok resp. talizman, s tým, že si ich navštíam. Toto som však neurobil, mince sú teda v takom istom stave, v akom boli, keď som ich kúpil. Na všetkých troch minciach je na jednej ich strane taký koník. Myslím si, že z druhej strany mince nie sú rovnaké, toto neviem presne. Na každej minci je niečo ako hviezdička, ktorá je z druhej strany mince.“

Svedok Z. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „Osobne poznám Z. V., a to asi tak 2-3 roky, z toho dôvodu, že ja mám firmu, ktorá sa zaoberá výmenou autoskiel a autofólií a v tejto veci sme sa spoznali. Keď on niečo potreboval s týmto, alebo nejaký jeho známy, tak sa na mňa obrátili. Ďalší dvaja obvinení, S. E. a M. C., k týmto osobám môžem uviesť, že viem, o koho sa jedná, videl som ich u Z. V., bolo to asi na jeseň roku 2009, ale osobne sa s nimi nepoznám. V tom čase som ani nevedel ich mená. Ohľadom mincí môžem uviesť, že niekedy koncom roka 2009 alebo začiatkom tohto roka som sa náhodne, keď som išiel cestou z Trenčína, zastavil u Z. V. doma v P. U neho som na stole videl nejaké mince, boli to nejaké staré strieborné mince, ktoré sa mi páčili. Povedal som mu, že aj ja ich chcem, a opýtal som sa, či sú to originály. Z. mi na to povedal, že to nie sú originály, že to urobil on, že chce internetový obchod na predaj týchto mincí. Ja som si všimol, že na týchto minciach je označenie, niečo ako hviezdička, ktorá je hlbšie vyrazená. Z. mi povedal, že toto označenie na minciach je z toho dôvodu, aby sa mince nedali použiť ďalej na predaj ako originály, že sú to repliky s dobovým motívom. Tiež mi povedal, že to označenie, tá hviezdička, je na minciach z toho dôvodu, aby sa to nedalo použiť ako originál, aby niekto s tým nekšeftoval, aby sa to nepredávalo ako originál. Ja som si od neho kúpil 3 kusy, pričom som zaplatil 20,- Euro za kus, teda spolu 60,- Eur.“ Svedok na hlavnom pojednávaní doplnil, že mince súdu nevie predložiť, keďže nevie kde ich po sťahovaní má, resp. ich niekomu dal.

Svedok B. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol: „K obvineným M. C. a S. E. uvádzam, že týchto vôbec nepoznám. Obvineného Z. V. poznám asi od jesene minulého roku, t.j. r. 2009. Spoznali sme sa tak, že mi ho niekto odporučil v súvislosti s tým, že som mal problémy s mojím motorovým vozidlom BMW. Už si nepamätám, kto mi ho odporučil, avšak bolo mi povedané, že je odborník na autá, konkrétne BMW. Z tohto dôvodu som za ním išiel, dohodli sme sa a auto mi skutočne aj opravil. Ja som bol u Z. V. u neho doma v P. celkovo asi tri krát, z toho dva krát kvôli autu, a jeden krát len tak na káve, v súvislosti s tým, že som mu chcel povedať, že auto je v poriadku. Keď som bol za ním, tak som videl v dielni, že má rôzne mince, tak som sa ho opýtal, čo to má, a on mi na to povedal, že to má repliky, ktoré chce predávať, že si chce urobiť internetový obchod. Ja sa v minciach nevyznám, neviem, aké to boli mince. Ja som si od neho chcel jednu mincu kúpiť len tak pre šťastie. On mi ju však nechcel predať, pretože nie je opuncovaná, nie je orazená jeho značkou, a mal obavu, aby sa táto minca nedostala do obehu ako pravá. Predo mnou teda jednu mincu orazil s takou malou raznicou - hviezdičkou. Potom mi mincu predal, pričom som za ňu zaplatil 20,- Eur. Toto mohlo byť asi v októbri - novembri 2009. Odvtedy som sa s Z. V. nikdy nestretol. K veci ešte môžem uviesť, že ja som chcel najskôr od Z. V. asi tak 2-3 mince, ale on mi povedal, že mi nemôže viac predať, že až potom, keď bude mať stránku na internete, keď bude mať svoj obchod na internete, tak až potom. Tiež mi povedal, že mi dá potom vedieť, keď sa to spustí. On sa mi však odvtedy už neozval, až som potom neskôr počul, že ho zobrala polícia. Ale nevedel som, v akej súvislosti.“ Svedok na hlavnom pojednávaní doplnil, že mincu súdu nevie predložiť, keďže ju stratil pri sťahovaní.

Z odborného posudku N. K., konateľa spoločnosti Moneta Trenčín s.r.o., ktorej premetom činnosti je aj výroba medailí a poriadanie numizmatických aukcií, vyplynulo, že všetky mince s keltskými a antickými motívmi sú jednoznačne novodobé falzifikáty. Hoci majú pochádzať z rôznych častí strednej a južnej Európy, vykazujú znaky jedného výrobcu. Ďalej to dokazuje výpoveď obvinených a nález falšovateľskej dielne s razidlami a ešte nepatinovanými mincami. Väčšina stredovekých a novovekých mincí je originálna až na výnimky. Minimálna hodnota je hodnota kovu. V prípade falzifikátov keltských mincí je výrobným kovom striebro a zlato, ale akej rýdzosti nie je zatiaľ určené. Podľa informácií od príslušníkov PZ ako výrobný materiál používali výrobcovia strieborný riad a zlomkové striebro, podľa toho usudzujem, že rýdzosť strieborných mincí sa pohybuje okolo rýdzosti 800/1000, t.j. 800 dielov striebra a 200 dielov iných prímiesí. Cena striebra v súčasnosti: 1 g Ag rýdzosti 1000/1000 sa predáva za 0,40 € bez DPH. Cena zlata v súčasnosti: 1 g Au rýdzosti 1000/1000 sa predáva za 26,18 €. Maximálna hodnota je

výpovedná historická hodnota v prípade, že nález mincí je preskúmaný odborníkmi, nález je kompletný, sú známe okolnosti a miesto nálezu. Trhová hodnota sa riadi ponukou a dopytom. Je ovplyvňovaná mnohými faktormi, a tak ten istý druh mince sa môže predávať napr. za 200 € ale aj za 1000 €. Dôvody: minca je krásne vyrazená ešte nepoužívaným razidlom, minca je krásne zachovaná, minca má krásnu patinu, minca je razená na inej minci napr. nitriansky typ na type Veľký Bysterec a pod. Hodnotu tej ktorej mince najobjektívnejšie stanovuje jej predaj v renomovaných aukciách a práve táto skutočnosť sťažuje moju úlohu pri stanovení objektívnej trhovej hodnoty hodnotených falzifikátov v prípade, keby boli pravé. Falšovatelia pri výrobe sledovali hlavné typy originálnych mincí a vyrábali tzv. varianty pridaním určitej kresby (napr. koliečko, ornament a pod.) alebo kombinovali averzy a reverzy mincí (napr. západonorický reverz s východonorickým averzom), čím vznikali „nové typy“ keltských mincí, ktoré v prípade, že by boli pravé, by boli určite aj predávané za vysoké ceny.

Svedok N. K. na hlavnom pojednávaní ku skutkom vo výroku rozsudku pod bodom I. a II. uviedol, že bol pribratý do trestného konania tak, že mu najskôr volal vyšetrovateľ PZ por. M. s tým, či by bol ochotný posúdiť nejaké väčšie množstvo mincí, či sú pravé alebo falošné. Potom mu prišlo opatrenie a na jeho základe vypracoval hodnotenie. Na tak veľké množstvo mincí by posudok spracovávali napr. pracovníci múzeí aj niekoľko rokov, pokiaľ by to bol originálny nález, ale tieto falzifikáty si to ani nezaslúžia, to aj vyšetrovateľovi uviedol. Inak by to znalcom trvalo aj niekoľko mesiacov. Dohodli sa preto na spriemerovaní jeho hodnotenia, aby mali predstavu o týchto minciach, o akú sumu sa približne môže jednať. Pokiaľ ide o minimálnu hodnotu mince v podanom posudku, tak minca má v podstate niekoľko hodnôt. Pre niekoho žiadnu, pre investora má hodnotu kovu, pre skutočného zberateľa cenu pokladu, pre historika má historickú výpovednú hodnotu. Je to relatívna suma, či bolo možné predať takýto počet mincí, pretože ako náhle sa začne objavovať na trhu väčšie množstvo tých istých mincí, ich cena sa bude znižovať. Zaistené antické mince sú falzifikáty, v tom sa v posudku vyjadroval. Škoda popísaná v skutku je právna otázka, a teda to nie je jeho práca hodnotiť. On len zodpovedal otázku v opatrení o svojom pribratí. Nepravá minca sa musí najprv vyrobiť, potom sa označuje, že nie je pravá a ide do predaja. Niektoré mince mali špecifický motív. V danom prípade išlo o tzv. fantazívne mince, ktoré by sa síce dali predať ako originál, ale odborník by si to dal overiť. Bola by to ťažká rarita. Z času na čas sa nejaká objaví a je to senzácia. V danom prípade mohlo byť do 10 motívov zadržaných fantazívnych mincí. V posudku sa tiež venoval tabuľke základných typov a cien, pričom zistené údaje spriemeroval a dával najnižšiu hodnotu v tých zachovalostiach, pretože niektoré typy sa na trhu neobjavujú. Zdôraznil, že išlo o jasné falzifikáty, o nové výrobky, a teda nemal potrebu to špecifikovať. Falzifikáty sa vyskytujú v rôznych štátoch, napr. Čína, Anglicko, pričom je o ne záujem, pretože majú pekné motívy. S týmto však nemá skúsenosti. Podľa neho mince musia mať nejakú zberateľskú hodnotu. Uviedol, že minimálna hodnota mince je to, že mincu zoberiete, roztopíte a predávate ako kov, preto je minimálna. Potom je výrobná cena, v ktorej sa musí zohľadniť návrh, výroba modeli, výroba štemplu, zo štemplu výroba razidla a potom sa razia mince. Postup je náročný, nákladný. Cena zohľadňuje cenu kovu, výroby strižku a vyrazenie mince, pričom napr. výrobná cena 10 gramovej striebornej medaily je dvojnásobok hodnoty kovu. Môže sa však aj stať, že predajná cena bude nižšia ako výrobná cena. Vyšetrovateľ ho v predmetnej veci žiadal o posudok „minca po minci“, ale na to mu on povedal, že to je zbytočné, pretože zaistené mince si to nezaslúžia. Nedávalo mu to zmysel, prečo to tak robiť. Ohľadom ceny mu vyšetrovateľ nehovoril nič, len sa informoval, čo stojí táto a táto. Dohodli sa, že urobí do posudku tabuľku, . Opatrenie o jeho pribratí bolo zo dňa 17.03.2010 a v rovnaký deň bol aj na polícii. Dodal, že keltské mince sú približne z obdobia od 1. storočia pred n.l. do 1. storočia nášho l. V prípade zaistených mincí išlo o novodobé napodobeniny, vyrobené v jednej dielni, pričom bolo na nich vidieť, že nikdy neležali. Zrejme boli „uložené vo vatičkách“. Niektoré mince sú tak zvláštne a vzácne, že je nemožné ich predať v takomto množstve. Nereálny je aj výskyt niektorých mincí. U niektorých je známe len vyobrazenie. Pri určení ceny sa riadil vlastným úsudkom, aby to bolo všetko reálne. Upozorňoval aj na to, že nesedia počty mincí, tieto po prevzatí spočítal a odvážil. Keby on sám robil repliky mincí, tak by na ne nechal vyraziť R, potom by tam výrobca dal punc 925 a udrhel na mincu aj svoju značku, aby bolo zrejme, že ide o repliky. Na tých minciach ale niečo podobné neľadil. Skutočný laik by nepravosť mince neodhalil, záviselo by na argumentoch. Nemá vedomosť o povinnosť označovať mince alebo len informovať o tom, že ide o repliku. Je to skôr etická záležitosť, na jarmokoch, kde sa bežne predávajú, ešte takéto označovanie nevidel. Repliky mincí sú bežne predávané aj v iných štátoch. Skoro všetky keltské mince sú o plagiátorské, ide o repliky macedónskych mincí, republikánskych denárov.

Zo znaleckého posudku č. 02/2010 z odboru Numizmatika, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesol znalec Mgr. F. E. vyplynulo, že všetky predložené keltské mince sú falzifikáty, sú vyhotovené zaistenými

razidlami na veľmi vysokej technickej a numizmatickej úrovni. Zo zaistených mincí, ktoré sú patinované, sú falzifikáty ľahko zameniteľné s ich originálmi. U nepatinovaných mincí ide jednoznačne o falzifikáty, ktoré nie sú zameniteľné s originálmi, vzhľadom na ich čistotu, lesk a nulové opotrebenie. Obvinení mali k dispozícii pravdepodobne početnú odbornú literatúru a iné zdroje informácií (napr. internet) zamerané na keltskú numizmatiku, z ktorej svojimi schopnosťami dokázali verne vyhotoviť raznice s motívmi keltských mincí. Ďalej znalec svojím zisťovaním dospel k záveru, že sa snažili presne napodobniť keltské mince (aj hmotnosťou sa snažili priblížiť originálom - znalec používal pri vážení falzifikátov elektronickú váhu zn. Leuchtturm DW1 s presnosťou váženia 0,01 gramu), zároveň zistil pozmeňovanie a vytváranie úplne nových typov, doposiaľ neznámych, ktorým konaním sa snažili vyhotoviť mince tak, aby boli žiadané na numizmatickom trhu. Týmto svojím konaním mohli zničiť numizmatický trh s keltskými mincami. Celková hodnota mincí je 2.633.281,- €. Z toho keltských mincí: 2.631.801,- € v prípade, ak by išlo o pravé keltské mince. Cenu originálnych mincí (teda nie keltských) znalec určil na 1.480,- €.

Znalec na hlavnom pojednávaní k svojmu znaleckému posudku doplnil, že nemal na vypracovanie znaleckého posudku dostatočný časový priestor, preto nemohol podrobne preskúmať každú jednotlivú mincu. Niektoré z mincí, najmä tie, ktoré obsahovali vymyslené motívy, by nebolo možné umiestniť na numizmatický trh. Znalec nevie uviesť, koľko z celkového počtu mincí bolo mincí, ktoré obsahovali vymyslené motívy. Pri hodnotení mincí vychádzal znalec z toho, že by sa umiestňoval jeden kus tej danej mince na numizmatický trh avšak nezohľadnil možnosť, že by sa na numizmatický trh umiestnilo viac kusov tej danej mince. Pri uvedení predmetného množstva mincí na numizmatický trh nemožno jednoznačne ustáliť hodnotu týchto mincí. Napokon znalec ešte skonštatoval, že replika by sa mala odlišovať od originálu buď označením, použitím iného kovu, inej veľkosti, či hmotnosti.

Zo znaleckého posudku č. 03/14/2013 z odboru Optika nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti k predmetným skutkom.

Svedok S. E. st. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní, kedy ku skutku vo výroku rozsudku pod bodom III. uviedol: „Na burze v Krakovanoch pred asi 3 až 4 rokmi som kúpil za 1.000,- Sk pištoľ zn. Walther spolu s ďalšími nábojmi, nakoľko môj syn S. mi povedal, že sa to oplatí, že je to dobrá investícia. Kúpil som to od mne neznámeho človeka. Ďalej tiež asi pred tromi až štyrmi rokmi som dostal od suseda vzduchovú pištoľ a tiež aj náboje k nej. Sused je v súčasnosti mŕtvý a neviem uviesť odkedy mal tu pištoľ. Pištoľ zn. Walther som mal na zberateľské účely a tú druhú pištoľ som na strieľanie do terčov v prírode. Zbrane som mal uskladnené v drevenej skrinke v S. izbe. Syn S. o týchto zbraniach nevedel. Syn S. E. vedel, že som prísny otec a že viem za to karhať, takže z obavy predom mnou to zobral na seba a vedel, že domová prehliadka bola vykonaná kvôli nemu.“ Svedok na hlavnom pojednávaní doplnil, že jeho syn S. býval v čase domovej prehliadky v M.. V rodinnom dome, kde bola vykonávaná táto domová prehliadka, spolu s ním bývali jeho manželka T. a mladší syn Z. a tento mal 5 izieb, pričom 1 izba bola syna S., ktorý v nej býval do svojich 23. rokov. Asi po dvoch týždňoch po domovej prehliadke, pri ktorej nebol prítomný, sa bol u obhajcu informovať na syna a vtedy zistil, že pri domovej prehliadke boli nájdené zbrane. Tieto zbrane boli v uzamknutej skrini, on sám rok či dva v izbe, kde táto skriňa bola, nebol. Zbrane dal do tejto skrine ešte pred odsťahovaním sa syna S.. Kľúče od skrine boli pohodené niekde pod ňou a dvere do izby boli zamknuté. Kľúč od izby mal len syn S.. Nik iný do izby prístup nemal. Do rodinného domu chodil syn S. tak raz až 2-krát za týždeň, pričom prespával v tejto izbe. V izbe bol veľký neporiadok, nebolo v nej aj päť rokov upratované. Asi 2 až 3 roky dozadu si nájdené zbrane zabezpečil v Krakovanoch, keď išli z Piešťan. Nevedel, či o tých zbraniach vedel syn S. a nepamätal si, ako si tieto zbrane zabezpečil a nevedel tiež, kedy ich schoval do skrine v jeho izbe. Taktiež nevedel konkrétne, aké zbrane či náboje si zabezpečil, pričom nikdy v minulosti nemal skúsenosti so zbraňami. Jeho otec bol síce poľovník, ale on nie. Zbrojný preukaz nemá. Zbraň si zabezpečil, lebo ho zaujala, teraz to ale banuje. Jeho syn S. vo svojej izbe raz za čas od svojho odsťahovania aj prespal.

Svedok Z. E. na hlavnom pojednávaní ku skutku vo výroku rozsudku pod bodom III. uviedol, že sa pýtal otca, čo je v uzamknutej skrini v izbe, kde býval jeho brat S.. Bola to klasická staršia skriňa, neskúšal ju otvoriť, nebol tam kľúčik, tak asi vedel, že bude zamknutá.

Svedkyňa T. E. na hlavnom pojednávaní ku skutku vo výroku rozsudku pod bodom III. uviedla, že jej manžel S. E. st. mal záľubu v zbraniach, páčili sa mu, keď ich niekde videl na obrázku. Nevedela, ako si ich zabezpečil. Vie však, že sem-tam si ich kupoval na burze, ale nikdy pri tom nebola prítomná, len jej to spomínal. Nebála sa zbraní, pretože boli uzamknuté, ani o nich nevedela, nikdy ich totiž nepoužíval.

Kľúč od skrine mal len jej manžel. Určite si ho schoval tak, že o tom ani ona nevedela, kde je. Syn S. sa odsťahoval asi pred piatimi rokmi, pričom jej manžel zbrane uzamkol do skrine ešte v čase keď syn S. u nich býval. Nebola pri zaistení tých zbraní pri domovej prehliadke. Až po odchode policajtov volala manželovi, čo sa stalo, ten hneď prišiel domov. Nájdené zbrane chceli odovzdať, pretože v tom čase bola na ne vyhlásená amnestia, ale nestihli to. Hneď ako odišli policajti po domovej prehliadky zistili s manželom, že v skrini chýbajú zbrane.

Svedkyňa E. E. na hlavnom pojednávaní vypovedala k spôsobu vykonania domovej prehliadky.

Zo znaleckých posudkov KEU PZ z odboru Kriminalistiky vyplynulo, že samonabíjacia pištoľ nemeckej výroby, zn. Walther Mod 4 1910, kal 7,65 Browning, výr. č. 152391 podlieha povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti. Podomácky vyrobená jednovýstrelová krátka zbraň, kal. 22 Long Rifle, bez výrobného čísla je zakázaná zbraň. Predložené náboje môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie, alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, s výnimkou nábojov s pribojnými strelami, keďže sa jedná o zakázané strelivo.

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: fotoalbumy, odborný posudok, úradné záznamy, zápisnice o vykonaní DP + fotodokumentácia, potvrdenia, opisy webových stránok, správy ÚVTOS a ÚVV Ilava, správa obce P., správy OÚ Trenčín, správa obce Z. - F., správa obce N., predbežný výsledok kriminalisticko-expertízneho skúmania, správy Obvodného úradu Trenčín, odpisy z RT, zmluva o prenájme bytu zo dňa 23.08.2008, zmluva o nájme nehnuteľnosti zo dňa 01.06.2009, celý obsah trestného spisu OS Trenčín sp. zn. 3T 73/2009, žiadosť spoločnosti KELTOI s.r.o., kúpne zmluvy, rozsudok OS Bratislava II, uznesenie KS Bratislava, výpisy z evidencie priestupkov, žiadosť vlastníka o vydanie hnutelých vecí spoločnosti KELTOI s.r.o., dohody zmluvných strán o odstúpení od kúpnych zmlúv z 10.4.2015 a kúpne zmluvy z 10.4.2015.

V súvislosti so zaistenými zbraňami a strelivom v rámci vykonanej domovej prehliadky súd poznamenáva, že ak sa pri domovej prehliadke na mieste jej výkonu nachádzajú veci dôležité pre trestné stíhanie (predmetné zbrane a strelivo), nesúvisiace s trestným činom, pre ktorý bola domová prehliadka nariadená a ktorých hľadanie a zaistenie nebolo v príkaze na domovú prehliadku vymedzené (§100 ods. 1 Trestného poriadku), polícia ich nemôže odňať (zaistiť) postupom podľa § 91 Trestného poriadku. Za legálny a procesne akceptovateľný spôsob získania takýchto vecí možno považovať len ich dobrovoľné vydanie podozrivou osobou na základe predchádzajúcej výzvy podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku, k čomu v predmetnej trestnej veci aj došlo.

Podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku súd odmietol vykonať na hlavnom pojednávaní obhajobou navrhnuté dôkazy a to výsluchy svedkov T. Z., N. V., B. E., A. V., Z. V., A. M., M. Z., G. Z., Z.. A. N., Z.. B. E., A. M., Z. Z., vyhotovenie nového ZP na mince so stanovením ich reálnych hodnôt, vyhotovenie ZP na zvukovú nahrávku predloženú svedkov M. z čerpacej stanice, zabezpečenie a oboznámenie videonahrávky z priemyselnej kamery. Súd tieto navrhnuté dôkazy odmietol vykonať z dôvodu ich irelevantnosti vo vzťahu k predmetným skutkom a tiež z dôvodu, že skutočnosti, ktoré mali byť zistené vykonaním týchto dôkazov, boli zistené v dostatočnej miere inými skôr navrhnutými a zároveň aj vykonanými dôkazmi.

Obžalovaného Z. V. v mieste bydliska bližšie nepoznajú, v posledných štyroch rokoch bol trikrát priestupkovo prejednávaný, pričom sa vždy jednalo o porušenie pravidiel cestnej premávky. Doposiaľ bol päťkrát súdne trestaný za trestnú činnosť rôzneho charakteru, prvé štyri odsúdenia má obžalovaný zahladené. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.01.2013 sp. zn. 3T 73/2009, právoplatným dňa 25.01.2013 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny pre trestný čin vydierania podľa § 235 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb..

Obžalovaného S. E. v mieste bydliska bližšie nepoznajú, v posledných piatich rokoch bol osemkrát priestupkovo prejednávaný, pričom sa zväčša jednalo o porušenie pravidiel cestnej premávky. Doposiaľ nebol súdne trestaný.

Obžalovaného M. C. v mieste bydliska bližšie nepoznajú, v poslednom období nebol priestupkovo prejednávaný. Doposiaľ bol štyrikrát súdne trestaný za trestnú činnosť rôzneho charakteru. Naposledy

bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.01.2014 sp. zn. 2T 3/2012, právoplatným dňa 29.01.2015 obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia pre trestný čin zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 odsek 1 Trestného zákona.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov spôsobom a v rozsahu určenom verejným zasadnutím o predbežnom prejednaní obžaloby a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, nemal bez akýchkoľvek relevantných pochybností jednoznačne preukázané, že sa skutok vo výroku rozsudku pod bodom I. stal. V prvom rade súd poznamenáva, že predmetný skutok v zmysle písomne podanej obžaloby pozostával zo samostatného skutku právne posúdeného ako trestný čin obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom spáchaný v štádiu prípravy podľa § 20 a § 13 odsek 1 k § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona, a z dvoch čiastkových útokov tvoriacich jeden trestný čin a to pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona. A keďže súd obžalovaných Z. V. a S. E. oslobodil spod tohto skutku, súd ponechal tento skutok vo výroku rozsudku pod bodom I. v celosti v zmysle písomne podanej obžaloby. Ďalej je potrebné zdôrazniť, že z dôvodu absencie návrhu prokurátora súd nemohol v rámci vyhodnocovania dôkazov prihliadnuť k skutkovo najrelevantnejším skutočnostiam, ktoré vyplývali z výpovede obžalovaného M. C. z prípravného konania v procesnom postavení obvineného. Súd síce vykonal na hlavnom pojednávaní dôkaz prečítaním zápisnice o výpovedi obžalovaného C. z prípravného konania potom, čo sa tento obžalovaný v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní odchytil v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, avšak bez predchádzajúceho návrhu prokurátora za aplikácie ustanovenia § 2 odsek 11 Trestného poriadku. Podľa ustanovenia § 258 odsek 4 Trestného poriadku ak sa objavia podstatné rozpory medzi skoršou výpoveďou obžalovaného a údajmi na hlavnom pojednávaní sa zápisnica o skoršej výpovedi prečíta na návrh prokurátora. Z vyššie uvedeného je so zohľadnením právneho názoru Krajského súdu Trenčín v predmetnej trestnej veci zrejmé, že v rámci kontradiktórneho procesu možno skoršiu výpoveď obžalovaného, ktorý sa vo výpovedi pred súdom odchyľuje od tejto svojej skoršej výpovede, prečítať len na návrh prokurátora. Keďže v danom prípade takýto návrh prokurátora absentuje, nie je akceptovateľné, aby súd skoršiu výpoveď obžalovaného prečítal z vlastnej iniciatívy. Ak teda súd sám z vlastnej iniciatívy na hlavnom pojednávaní čítal zápisnicu o výpovedi obžalovaného z prípravného konania, urobil tak v rozpore s ustanovením § 258 odsek 4 Trestného poriadku a takto vykonaný dôkaz nie je dôkazom vykonaným zákonným spôsobom a nemožno naň prihliadať pri rozhodnutí o vine. V súvislosti so skutkom právne posúdeným v zmysle obžaloby ako trestný čin obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom spáchaný v štádiu prípravy podľa § 20 a § 13 odsek 1 k § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona nebolo dostatočne preukázané, že obžalovaný Z. V. vyrobil najmenej 2.304 ks napodobenín keltských mincí za účelom, aby boli ponúknuté na predaj potenciálnym záujemcom ako pravé mince, ktorých hodnota, keby boli predané ako pravé, by dosiahla hodnotu minimálne 2.615.400,- €, pričom z tohto počtu bolo najmenej 1.365 ks mincí patinovaných, ktorých hodnota, keby boli predané ako pravé, by dosiahla hodnotu minimálne 1.762.500,- €. Po zohľadnení svedeckej výpovede svedka N. K. a prednesu znaleckého posudku z odboru Numizmatika znalcom Z. F. E., ktorí skonštatovali, že nie je možné jednoznačne určiť hodnotu predmetných mincí na numizmatickom trhu, keďže túto hodnotu môže výrazne ovplyvniť napr. množstvo uvedenia tej ktorej mince na numizmatický trh, nebolo možné jednoznačne určiť výšku škody, tak ako je vyčíslená v časti tohto skutku. Napokon so zohľadnením aj charakteru tohto skutku by vyčíslenie škody, ktorá mala nastať, bolo len fikciou, keďže až po dohode predávajúceho s kupujúcim na kúpnej cene možno ustáliť prípadnú škodu. Nereálnosť ustálenia takejto škody jednoznačne vyplýva z výpovedí či znalca Mgr. F. E., resp. svedka N. K.. Obžalovaní Z. V. a S. E. zhodne popreli spáchanie predmetného skutku a v rámci svojej obrany obžalovaný Z. V. poukázal na skutočnosť, že obžalovaný M. C. konal na vlastnú päsť, bez jeho vedomia, vyrazené mince obžalovaný Z. V. chcel predávať ako repliky. Táto obrana obžalovaných Z. V. a S. E. bola podporená jednak výpoveďou obžalovaného M. C., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že predmetný žalovaný trestný čin spáchal sám bez spolupáchateľov, ale aj výpoveďou svedkov Z. Buriana, Z. S. a B. Q., ktorí na hlavnom pojednávaní potvrdili kúpu riadne označených replík keltských mincí od obžalovaného Z. V.. Napokon bola vyššie uvedená obrana obžalovaných Z. V. a S. E. čiastočne podporená aj výpoveďou svedka Z. X., ktorý si na hlavnom pojednávaní spomenul, že niekto riešil v ich firme webovú stránku ohľadne mincí. V podstate jedinými

dôkazmi svedčiacimi v neprospech obžalovaného Z. V., ktoré sa však priamo týkajú čiastkového útoku v súvislosti s poškodenou spoločnosťou ROZMARÍN, a.s., boli svedecké výpovede M. a E., ktoré však z dôvodu ich rozporov navzájom, ale aj vo vzťahu k videozáznamu z predajne poškodeného, bolo nevyhnutné vyhodnotiť nevierohodne. Z týchto dôvodov vyššie uvedené dôkazy aj vrátane listinných dôkazov nevytvárajú bez akýchkoľvek relevantných pochybností ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo skutočnosť, že sa stal vyššie uvedený skutok.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov spôsobom a v rozsahu určenom verejným zasadnutím o predbežnom prejednaní obžaloby a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že skutky vo výroku rozsudku pod bodom II. sa stali tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Predovšetkým výpoveďami obžalovaných M. C., Z. V. a svedkov A. E., P. S. X., Z. M., S. T. U., A. D., Q. U., R. D., Z. X., Z. D., P. N., R. Z., G. S., Z. C., N. K., ale aj znaleckým posudkom z odboru Numizmatika bolo jednoznačne preukázané, že tieto skutky sa stali tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. A. vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy vrátane niektorých listinných dôkazov skutočne vytvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo skutočnosť, že tieto skutky sa stali a že ich spáchal obžalovaný M. C.. Obžalovaný M. C. podrobne popísal okolnosti súvisiace s predmetnými skutkami, teda sa v plnom rozsahu doznal k spáchaniu týchto skutkov, pričom táto jeho výpoveď bola podporená vyššie uvedenými dôkazmi. Z vyššie uvedených dôvodov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie týchto skutkov obžalovaným M. C. v rozsahu kladenom mu za vinu a ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku pod bodom II.. Vzhľadom k uvedenému súd obžalovaného M. C. uznal vinným zo spáchania týchto skutkov uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku pod bodom II. právne posúdených ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, keďže boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty uvedeného pokračovacieho trestného činu. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaného, či zníženie jeho príčetnosti. Naplnená teda v zmysle vyššie uvedeného bola aj objektívna stránka, keďže obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, keďže spôsobená škoda presahuje čiastku 2.660,- €. Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka, t. j. úmysel, a to vo forme priameho (dolus directus). Objektom v danom prípade bol záujem na ochrane majetku. Napokon súd dospel k záveru, že bola naplnená aj materiálna stránka predmetného pokračovacieho trestného činu, zakotvená v ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona, keďže vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného je stupeň nebezpečnosti tohto činu pre spoločnosť celkom zrejme vyšší než nepatrný.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov spôsobom a v rozsahu určenom verejným zasadnutím o predbežnom prejednaní obžaloby a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že skutok vo výroku rozsudku pod bodom III. sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Predovšetkým výpoveďami obžalovaného S. E. z prípravného konania a svedkov S. E. st., T. E., Z. E. bolo jednoznačne preukázané, že skutok v bode 3. rozsudku sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy vrátane niektorých listinných dôkazov skutočne vytvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo skutočnosť, že tento skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný S. E.. Najrelevantnejším dôkazom zo všetkých na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov bola výpoveď obžalovaného S. E. z prípravného konania v procesnom postavení obvineného, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná. Obžalovaný S. E. v prípravnom konaní podrobne popísal okolnosti súvisiace s predmetným skutkom, uviedol jednak obdobie obstarania predmetných zbraní a streliva, ale aj spôsob tohto obstarania, teda v plnom rozsahu sa doznal k spáchaniu skutku v bode 3. rozsudku. Obranou obžalovaného S. E. bolo, že predmetné zbrane a strelivo si obstaral jeho otec, pričom to v prípravnom konaní zobral na seba, lebo jeho otec je

prísny človek. Vedel, že tá domová prehliadka bola robená kvôli nemu, bál sa. Obrana obžalovaného síce bola čiastočne podporená výpoveďami svedkov S. E. st., T. E. a Z. E., avšak bolo potrebné vyhodnotiť tieto dôkazy nie len jednotlivo, ale aj v ich vzájomnom súhrne. Medzi výpoveďami týchto svedkov sa objavili relevantné rozpory v súvislosti s tým, kto mal kľúče od skrine, v ktorej boli predmetné zbrane a strelivo uzamknuté, kto mal kľúče od miestnosti, v ktorej sa táto skriňa nachádzala, avšak najzávažnejším rozporom bola skutočnosť, kedy sa svedok S. E. st. dozvedel o nájdení predmetných zbraní a streliva príslušníkmi policajného zboru. Výpoveď svedka S. E. st. v tom zmysle, že po dvoch týždňoch po domovej prehliadke, pri ktorej nebol prítomný, sa bol u obhajcu informovať na syna a až vtedy zistil, že pri domovej prehliadke boli nájdené zbrane, sa javí ako nelogická, navyše vo flagrantnom rozpore s výpoveďou svedkyne T. E.. Logickým vyústením návratu svedka S. E. st. domov a zistení, že polícia vykonala domovú prehliadku miesta, kde mal mať nelegálne uložené zbrane a strelivo by bolo, že preverí toto miesto, či neboli tieto políciou nájdené. So zohľadnením týchto rozporov, tiež príbuzenského pomeru týchto svedkov k obžalovanému S. E., súd vyhodnotil výpovede týchto svedkov ako účelové v snahe pomôcť synovi, resp. bratovi. Samotná výpoveď obžalovaného S. E. z prípravného konania vyznieva so zreteľom na jej podrobnosť (obžalovaný popísal spôsob obstarania predmetných zbraní a streliva podstatne podrobnejšie ako jeho otec, svedok S. E. st.) a hlavne logickosť na seba naväzujúcich udalostí, vierohodne, pričom k jej vierohodnosti prispeli aj výpovede svedkov S. E. st., T. E. a Z. E.. Predmetné zbrane a strelivo boli nájdené v izbe obžalovaného S. E., pričom tento mal aj k dispozícii kľúč od tejto izby, i keď v nej už niekoľko rokov trvalo nebýval. Tiež dôvod, pre ktorý sa mal obžalovaný S. E. priznať k spáchaniu predmetného skutku vyznieva nepravdepodobne. K naznačenej obrane obžalovaného v tom smere, že by sa neho mala vzťahovať zbraňová amnestia v zmysle Zákona o strelných zbraniach a strelive, keďže predmetné zbrane a strelivo po výzve príslušníka policajného zboru dobrovoľne vydal, súd poznamenáva, že i keď v čase vydania predmetných zbraní a streliva obžalovaným bolo účinné ustanovenie § 72b Zákona o strelných zbraniach a strelive č. 190/2003 Z.z. v znení Zákona č. 440/2009 Z.z. účinného do 27.07.2010, avšak okolnosti, za ktorých obžalovaný vydal predmetné zbrane a strelivo, teda v zmysle § 89 odsek 1 Trestného poriadku, jednoznačne svedčia o nenaplnení znaku dobrovoľnosti, tak ako to má na mysli znenie vyššie uvedeného ustanovenia Zákona o strelných zbraniach a strelive č. 190/2003 Z.z. v znení Zákona č. 440/2009 Z.z. účinného do 27.07.2010. Z vyššie uvedených dôvodov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie tohto skutku obžalovaným S. E. v rozsahu kladenom mu za vinu a ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vzhľadom k uvedenému súd obžalovaného S. E. uznal vinným zo spáchania tohto skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku právne posúdeného ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, keďže boli naplnené všetky formálne znaky skutkových podstát uvedených trestných činov. Obžalovaný S. E. ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. S. neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepříčetnosť obžalovaného, či zníženie jeho príčetnosti. Naplnená teda v zmysle vyššie uvedeného bola aj objektívna stránka, keďže obžalovaný S. E. držal strelivo a strelnú zbraň bez povolenia. Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka, t. j. úmysel, a to vo forme priameho (dolus directus). Objektom v danom prípade bol záujem na ochrane bezpečnosti ľudí pred možným ohrozením ich života a zdravia, ktoré vyplýva z nekontrolovateľného držania alebo výroby strelných zbraní a streliva.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pretože predmetné skutky spáchal obžalovaný M. C. pred tým, než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iné jeho trestné činy (trestný čin zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona a trestný čin prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 odsek 1 Trestného zákona, z ktorých bol právoplatne uznaný za vinného vyššie uvedeným rozsudkom OS Bratislava II), bola právoplatne uznaná vina a uložený trest, prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu pri súčasnom zrušení výroku o treste vyššie uvedeného rozsudku. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný M. C. spáchal tri úmyselné trestné činy (predmetný trestný čin a to pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a vyššie uvedené trestné činy, z ktorých bol právoplatne uznaný za vinného vyššie uvedeným rozsudkom OS Bratislava II) viacčinným súbehom, pričom jeden z nich je zločinom, zvýšila sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody (3 roky až 10 rokov) trestného činu z nich najprísnejšie

trestného (zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 3 Trestného zákona) o jednu tretinu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, teda horná hranica trestnej sadzby na uvedený zločin sa zvýšila na 13 rokov a 4 mesiace, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby stanovenej na uvedený zločin v rozmedzí 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace. Zároveň však so zohľadnením nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011 uverejneným v Zbierke zákonov č. 428/2012 Z. z. súd neaplikoval ustanovenie druhej vety za bodkočiarkou § 41 odsek 2 Trestného zákona. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, zvlášť na odstup času od spáchania predmetných trestných činov obžalovaným (5 a pol roka), povahu, charakter a závažnosť predmetných trestných činov s poukazom na spôsobený následok v podobe spôsobenej majetkovej škody, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona je v danom prípade naplnený už rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T 3/2012 zo dňa 23.01.2014, právoplatným 29.01.2015 uloženým úhrnným trestom odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) rokov a 4 (štyroch) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý súd považuje za dostatočný pre nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti. Takto uložený trest rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T 3/2012 zo dňa 23.01.2014, svojim charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný S. E. spáchal dva úmyselné trestné činy (predmetné trestné činy a to, prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona) viacčinným súbehom, pričom jeden z nich je zločinom, zvýšila sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody (3 roky až 8 rokov) trestného činu z nich najprísnejšie trestného (zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona) o jednu tretinu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, teda horná hranica trestnej sadzby na uvedený zločin sa zvýšila na 10 rokov a 8 mesiacov, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby stanovenej na uvedený zločin v rozmedzí 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný pred spáchaním predmetných trestných činov viedol riadny život (vyššie uvedené priestupky obžalovaného nevytvorili vo vzťahu k ich závažnosti zákonnú prekážku naplnenia tejto poľahčujúcej okolnosti), súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno j) Trestného zákona. Bola naplnená aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov. Pretože u obžalovaného je vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd vyššie uvedenú trestnú sadzbu (3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov) neupravoval v zmysle § 38 odsek 3 v spojení s § 38 odsek 8 Trestného zákona, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci výmery 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov. Zároveň však so zohľadnením nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011 uverejneným v Zbierke zákonov č. 428/2012 Z. z. súd neaplikoval ustanovenie druhej vety za bodkočiarkou § 41 odsek 2 Trestného zákona. V prípade obžalovaného S. E. súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery s prihliadnutím na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy dospel k záveru, že účel trestu bude v prípade tohto obžalovaného naplnený uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu, najmä vzhľadom k vedeniu riadneho života obžalovaným pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti, pričom uloženie probačného dohľadu si vyžaduje potreba prísnejšej kontroly obžalovaného v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Obžalovanému bola zároveň uložená aj povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v čase plynutia skúšobnej doby probačného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, keďže táto bude podľa názoru súdu obžalovaného viesť k tomu, aby v skúšobnej dobe viedol riadny život. Napokon bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí, ktoré boli použité na spáchanie predmetných trestných činov.

Súd nerozhodol o zhabaní predmetných zaistených minciach, keďže potenciálne ohrozenie verejného záujmu vo vzťahu k možnosti neprirodzeného ovplyvnenia numizmatického trhu s keltskými mincami, čo skonštatoval znalec z odboru Numizmatika Z.. F. E. v rámci prednesu svojho znaleckého posudku, bolo z dôvodu prevodu vlastníctva týchto mincí na spoločnosť, ktorej predmetom činnosti je aj kúpa replík historických mincí na účely jeho predaja, odvrátené.

Súd zároveň zaviazal obžalovaného M. C. na náhradu škody poškodenej spoločnosti ROZMARÍN, a.s. a poškodenému P. S. X., keďže ich uplatnené nároky na náhradu škody boli po vykonanom dokazovaní v rámci adhézneho konania v plnom rozsahu preukázané, na rozdiel od zvyšku uplatneného nároku na náhradu škody poškodenou spoločnosťou ROZMARÍN, a.s., s ktorým bola táto poškodená spoločnosť odkázaná na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.